

Предговор от българския издател

0. Уводни думи

„Историята на Звездния старейшина и Документите Тера: скритата история на планетата Земя“ безспорно е книга, която бе разпозната като нещо различно и предизвика полемика сред хората, интересуващи се от въпросната материя. Това се доказва от стотиците писма, които получихме от различни хора, проявяващи истинска любознателност и желание за „още“.

Навярно „Документите Тера“ (както ще наричаме въпросната книга за по-кратко от тук нататък) бе усетена толкова близка от читателя, защото засяга проблеми, касаещи пряко нас самите като раса и минало по един по-различен начин, което пък ни прави много свързани именно с тази история и последствията от нея. И макар книгата сама по себе си да разгръща проблеми, които съвсем спокойно могат да бъдат разнищвани няколко човешки живота, ние се намираме във века на информацията, който сякаш е тук, за да наваксаме предшествашите хилядолетия „тъмнина“. Това ни дава възможността да предложим това „още“ на вас, читателите и търсачите.

Настоящата книга ни отвежда „малко“ по-назад – в еоните, преди Земята да бъде открита от Империиите Орион и Сириус – във времената на техния произход и зараждаща се история.

Тук може да възникне резонният въпрос „Как това ни касае?“. Как това ни касае, разбира се, читателят ще открива сам за себе си, докато чете настоящата книга. За да дадем адекватен отговор на това, трябва да слезем (или по-скоро да се изкачим) до едно много архетипно ниво, на което потоците от съзнание формират физическата реалност и причините зад нейното случване. Това изкачване ще става постепенно и индивидуално за всеки читател в процеса на абсорбиране на самата информация.

„Произход и история на Империиите Орион и Сириус“ **не е** информационно и хронологично зависима книга от „Документите Тера“, но **определено** ще ви бъде в плюс, ако **вече сте чели** последната. Настоящата творба е идейната предистория на всичко, свързано със Земята, защото засяга проблематиката около самото зараждане на главните „виновници“ за създаването на човешкото тяло и системата от убеждения на планетата ни. А този, който разбира, че една такава система е изградена по-скоро върху идеи (които пък формират дадени модели), отколкото върху военната ѝ мощ, би следвало да разбира и факта, че осъществяването на истинския контрол не може да бъде разбран, докато не вникнем именно в това първично ниво – там, където нещата се зараждат, и **причините**, поради които се зараждат. Инак навлизаме в ролята на съвременната медицина, която вижда симптомите и започва да изсипва своя арсенал от медикаменти върху тях, вместо да търси истинската причина зад болестта.

Настоящата книга се опитва да ни отведе именно там (на моменти успешно, на моменти не толкова). Тя ни разказва защо извънземните раси, които са инженерали човешките тела на нашия свят, са това, което са, което пък плавно ни води до причините защо някои аспекти на нашето мислене и респективно общество са това, което са. Вярваме, че, така погледнато, **вече** започва да има някакво значение за вас, което ще адресира глада за „още“, проявен от българския читател.

Както и с предговора на „Документите Тера“, така и тук смятаме да улесним читателя, като дадем малко предварителна информация (касаеща автора и самата книга пряко и косвено), която ще спомогне за по-доброто смилане на предстоящото. По обратната връзка, която ни дадохте през годините, разбрахме, че това не е било излишно, а напротив – оказало се е доста ключово и на моменти по-ценно дори от основния текст поради личното отношение и внимание, които имаме към проекта (личащи си във всеки ред). Това изцяло променя заряда и енергетиката на крайния резултат, който държите в ръцете си, и прави въпросната информация **преживяна**, а не просто преведена и поднесена на конвейер с комерсиална цел. Така че това не е просто историята на Робърт, това е неизменно и нашата история, което прави нещата доста по-различни, а начинът, по който я споделяме с вас – много по-близък и ангажиращ. В интерес на истината с годините на изследвания дотолкова навлязохме в честотата на настоящата информация, че някои неща, писани от нас по интуиция в „Документите Тера“, се потвърдиха от данните, изнесени в тази книга. Разбира се, когато издавахме първата книга, все още не бяхме чели настоящата, макар вече да я притежавахме. Това дава заявка, че сме стигнали до някакво ниво на разбиране, чрез което можем свободно и с лекота да боравим с тази информация.

По подобие на първия път настоящият предговор и следговорът в края на книгата не са задължителни за никого и не е нужно да ги четете. Другото, огледално на това, решение пък е, когато прочетете цялата книга, отново да минете предговора, преди да започнете със следговора. Следващите страници със сигурност ще придобият **различно** звучене, веднъж след като сте прочели основното съдържание.

Това, което сме се опитали да постигнем, е по-балансиран подход към текста и неговото надграждане, от което книгата по **личната ни преценка** се нуждае (макар сама по себе си да е завършена история). В този процес, разбира се, са отразени нашата субективна гледна точка и търсения, свързани с настоящата история, които едва ли ще бъдат интересни на абсолютно 100% от публиката. Нямаме **никакви** илюзии по този повод и сме наясно, че това неизменно носи със себе си и личните ни изкривявания като изследователи, които всеки може да адаптира или направо да шартира съобразно своя собствен Път.

Опитали сме се да запазим вече познатата от „Документите Тера“ конструкция на предговора, за да улесним прехода от едната към другата информация и да направим самата книга по-близка до читателя. Затова нека започнем със...

1.

Предистория – началото и развитието на търсенето ни

Както сме споменали и в предговора на „Документите Тера“ (стр. 5–6) за пръв път срещнахме името на Робърт Морнинг Скай в оригиналната английска версия на проекта „Матрицата V“. Там индианският ни автор се спрягаше за най-достоверния съществуващ материален източник относно ролята на извънземните в създаването на човешката раса и влиянието им в историята ни от древни времена до ден днешен.

Вече сме описали подробно одисеята около откриването на материалите на Морнинг Скай, както и факта, че започнахме самото търсене с издирването на

една конкретна негова книга, която не е нито настоящата, нито „Документите Тера“. Тогава само споменахме за това, без да се впускаме в подробности около този факт. Времевият контекст да го направим обаче вече е подходящ и именно с това са свързани следващите няколко страници предистория.

Въпросната книга бе спомената на няколко места от автора на „Матрицата V“ като по-ценна откъм информация от изложената в „Документите Тера“ и на практика това бе **единственото** свидетелство за нейното съществуване изобщо. Няма **никаква** друга съществуваща следа по световните библиотеки или интернет, която да доказва, че подобно нещо съществува. При проверка в мрежата ще откриете само англоезични форуми, в които други хора споменават, че търсят същата книга. Тези хора знаеха за съществуването ѝ от същия първоизточник, от който бяхме тръгнали и ние. Всяка следа бе задънена улица, а въпросният материал оставаше неоткриваем и по всичко личеше, че е обгърнат от мистерия. Изглеждаше така, сякаш това е най-рядката книга на света.

Когато говорим за нея обаче, нека кажем, че „книга“ е твърде пресилено определение. Въпросният материал представлява транскрибирана лекция на Робърт от семинар, който той е провел през януари 1996 г. в Лос Анджелис, и оттам идва и името му – „LA Transcripts“. Т.е. в случая не говорим за систематизирана и подредена линейно информация в кохерентен вид, който бихме могли да наречем „книга“, а имаме лекция в текстова форма, която е построена на базата на въпроси и отговори към Робърт – както се е случило на живо всичко на самия семинар през 96-а година. С други думи текстът е хаотичен (защото е текстови вариант на вербализациите на автора по време на лекцията), в него се скача от тема в тема и няма ясен поток на мисълта, който да доведе до завършен вид която и да е от дискутираните вътре теми. Освен това, както всички други материали на Морнинг Скай, така и този никога не е бил издаван под някаква сериозна форма, а представлява 186 стр. в А4 формат, хванати със спирала.

По всички вече изброени причини можем да заключим, че в света едва ли съществуват повече от 100 бройки от „LA Transcripts“, защото още изначално това е била „книга“, създадена за частно ползване – отпечатана постфактум и по всяка вероятност направена с единствената цел да бъде разпратена на самите участници във въпросния семинар (бонус, който навярно е бил включен в цената на лекцията, на която „книгата“ се явява транскрипция). Имаме данни, че в края на 90-те години Робърт е предлагал тази транскрипция като продукт в своя онлайн магазин и я е принтирал от готов файл за всеки, който реши да си я поръча, както и всичките му останали материали. Защото – пак казваме – текстовете му никога не са съществували в официална форма и винаги са били под формата на събрани и отпечатани записки.

Както вече се досещате, след всички тези години най-накрая се сдобихме с копие от „LA Transcripts“ и едно от тези 100 в световен мащаб вече е в България, което, като се има предвид мащабът на нещата, звучи малко невероятно.

Разказваме всичко това не защото е толкова интересно само по себе си, а с много конкретна причина, която ще обясним след малко. С този разказ искаме да спестим на някои хора пречките, през което преминахме ние.

Объркването идва отчасти от самото заглавие на материала, което реално е „Los Angeles Workshop Transcript“, а не „LA Transcripts“. С това в никакъв случай не се опитваме да кажем, че цялата мистерия и неоткриваемост около книгата се дължат на изначално грешното търсено заглавие. Съвсем не. Ако напишете

в Google „Morning Sky – Los Angeles Workshop Transcript“, материалът няма да изскочи за свободно сваляне. Напротив – ще ударите на още по-голям камък, защото всеки, който някога е чувал за този текст, го познава като „LA Transcripts“ благодарение на „Матрицата V“. Проблемът тук е коренно различен и той е, че „LA Transcripts“ е изобретено заглавие от автора на „Матрицата V“, който факт, ако човек не се задълбочи достатъчно в него, може да се окаже доста заблуждаващ по една много проста причина. Заглавието „LA Transcripts“ може да бъде взето само по себе си и човек да си помисли, че става дума за нещо много конкретно, докато това не е никакво заглавие, а по-скоро **етикет**. Познавайки вече така представената хроника на нещата, на читателя може да му изглежда смешна нашата ситуация, но в годините, в които ние започнахме това търсене, този материал бе обвит в легендарност и около него нямаше **никаква** информация (освен тази, че такова „нещо“ съществува „там някъде“). Затова и не се сетихме веднага, че „LA Transcripts“ е акроним за транскрибиран текст от лекция, проведена в LA (Лос Анджелис), а вземахме заглавието само по себе си, точно както „Документите Тера“ е заглавие само по себе си, със свое собствено значение. Това е от този вид номера, които съзнанието ни играе, свързани с имената на нещата: например, когато се запознавате с жена, която се казва Теменужка, вие дори за миг не си мислите за цветето теменужка, а възприемате директно човека, който стои срещу вас. Респективно оттук нататък ще го идентифицирате в съзнанието си като „Теменужка сама по себе си“, а не като „жената с името на онова цвете“, чрез което я свързвате. Това не означава, че цветето теменужка спира да съществува и жената не е изначално кръстена на него. Просто вие по никакъв начин не правите подобна причинно-следствена връзка в конкретния контекст при запознанството си с този човек – такава асоциация липсва, защото възприемаме тези неща механично. Ние сме толкова свикнали с тях в течение на годините и социалния ракурс, че автоматично спираме да правим някои елементарни взаимовръзки.

Вече разбирате разликата между „LA Transcripts“ и „Los Angeles Workshop Transcript“ и капана, в който се намирахме почти година. Второто, истинско, заглавие узнахме чак след като се сдобихме със самата книга. Ако още от самото начало знаехме, че „LA Transcripts“ е абревиатура на „Los Angeles Workshop Transcript“, нещата щяха да бъдат много различни. Защо ли? Ами защото въобще нямаше да си правим целия този труд. Измина почти година, след като за пръв път разбрахме за съществуването на „LA Transcripts“, преди да светне лампичката, че това **може би** не е реално заглавие на книга, а е **етикет** за транскрипция на лекция, проведена в Лос Анджелис от Робърт. В **същия** този момент **спряхме** да търсим книгата завинаги и не го направихме никога повече. Взехме това мигновено решение по две много прости причини. На първо място, покрай процеса на търсенето на „LA Transcripts“ вече бяхме открили и закупили „Историята на Звездния старейшина“ и „Документите Тера: скритата история на планетата Земя“ (тези, които са чели българския им обединен вариант, знаят, че по принцип това са две отделни книги), които са същинското ядро на информацията, която Робърт има да предложи. Това автоматично означаваше, че в една лекция преповтарянето на поне 80% от тези материали става неизбежно, от което ценността на „LA Transcripts“ веднага падна в очите ни. Това за пореден път доказва значението на малките детайли в живота. С идеята, че търсим книга, ние очаквахме изцяло нова информация, на която не бяхме ставали свидетели досега. С разкритието, че търсим транскрибирана лекция, стана ясно, че тя ще е **предимно** преповтаряне на основите.

На второ място, дойде информацията, че авторът на „Матрицата V“ е присъствал на същия този семинар и е бил личен ученик на Робърт, което

неизменно създава лично отношение и оттук – раздувка, по-голяма от необходимата, относно достойнствата на въпросния текст за сметка на други, също заслужаващи вниманието автори. Т.е. субективното изкривяване си казва думата и се говори за нещо по начин, който е далеч от обективния. Всичко това изпари предварително интереса ни към търсенето на „*LA Transcripts*“ и в крайна сметка той секна окончателно.

В средата на 2012 г., доста години след описаните по-горе събития, когато отдавна бяхме забравили за всичко, разказано досега („*Документите Тера*“ вече бяха издадени от много време), „*LA Transcripts*“ просто ни бе пратен от човека, с когото в миналото бяхме дали старта на нашето търсене. Това просто потвърждава идеята, че нещата се появяват сами тогава, когато спреш да ги търсиш.

Нещо повече. След придобиването и пълния прочит на „*LA Transcripts*“ можем с ръка на сърцето да кажем, че преди години бяхме абсолютно **точни** в преценката си и взехме **правилното** решение да не отделяме повече време в търсене на тази книга. В нея няма нищо сензационно и информационната ѝ стойност е силно завишена. **Да**, в нея има няколко интересни и добри попадения (и сме вмъкнали всички тях със специална референция на подходящите места в самата книга и контекста на следговора), но нищо отвъд това. **И дума не може да става дори и за миг**, че „*LA Transcripts*“ е по-стойностна от „*Документите Тера*“ или от книгата, която държите в ръцете си в момента. Въпреки това и до ден днешен стотици хора по света търсят нещо, за което **вярват**, че е върхът на сладоледа, единствено и само заради думите на един човек. Докато в същото време разполагат с много по-стойностна информация в лицето на „*Документите Тера*“ и настоящата книга – и двете, отворени за свободен достъп в оригинал из интернет.

Описаната дълга история е от самия живот и колкото и тривиална да е, в нея има две също толкова тривиални поуки, които всички сме чували, но не всички сме преживели. Първата е, че човек никога не трябва да се доверява на външни авторитети, колкото и големи да са те, и трябва да се опира на вътрешното си усещане на **всяка** цена. Втората е, че понякога съкровището е под носа ни, но това, което нямаме, винаги изглежда по-блестящо, отколкото в действителност е, и сме склонни да пренебрегваме онова, което вече имаме, в името на нещо, което нямаме и по тази причина надценяваме силно, изграждайки илюзорна легендарна аура около него. Почти винаги е по-уместно човек да работи с това, което има, отколкото да работи за онова, което няма.

Тази конкретна история ще бъде ценна за не повече от трима-четирима души в България (които са търсили „*LA Transcripts*“ като нас), защото тя най-накрая развенчава мита около въпросната книга и „безценната“ информация в нея. Помества я именно заради тях. Историята ни би била много по-ценна за тези от англоезичния свят, които все още търсят въпросната книга, но те ще извървят своя собствен Път, както го направихме ние. Защото това, което на практика се случи на лично ниво за нас е, че трябваше да преминем през търсенето и неоткриването на „*LA Transcripts*“, за да можем в резултат да издадем истинските съкровища покрай нея – „*Документите Тера*“ и настоящата книга. Това е една от многото причини, поради които казваме, че всичко около тези текстове е **лично пътуване** и преживяване, а не просто издаване на някакви мъртви букви. Тези букви са твърде живи за нас. Получихме „*LA Transcripts*“ точно когато завършихме окончателно превода на настоящата книга, което не бе случайно синхронизиране на обстоятелствата. Това затвори кръга веднъж

завинаги. Книгата е вече факт и е готова. В нея отново сме извлекли възможно най-доброто от всичко налично (включително и от „*LA Transcripts*“) и сме го компилирали според възможностите си. Това е затворена страница за нас и добре препотвърден урок, за който сме благодарни.

2. За автора и неговата история (официална информация)

Вече е казано твърде много за Робърт Морнинг Скай в предговора на „*Документите Тера*“, затова тук ще включим само актуална информация около него и такава, каквато досега не е споменавана в предишното резюме, допълвайки по този начин пъзела около историята му.

Както стана ясно от „*Историята на Звездния старейшина*“, шестима млади индианци спасяват от останките на разбито НЛО извънземното Бек’Ти от неизвестна раса, която по описанието, дадено в разказа на Робърт, обаче прилича подозрително много на разновидност на Сивите.¹ Бек’Ти идва от звездите „**SHU**“², както то само ги нарича. С времето извънземното бива излекувано от индианците. То започва да комуникира със своите спасители чрез кутия на гърдите си, в която имало кристал. Моментът с кутията е нов детайл към историята, който откриваме в „*LA Transcripts*“, но съвпада с други описания на Сиви, носещи кутии на гърдите си, които имат множество функции. Такива сведения дават Фил Шнайдер и Кредо Мутуа – двама надеждни за нас източници. Интересно е да се отбележи, че по времето, когато Робърт изнася тази информация, той няма достъп до сведенията на тези автори, което само може да ни радва, защото е поредното потвърждение, че си нямаме работа с история, тип художествена самодейност.

Морнинг Скай продължава и казва, че чрез въпросната кутия и кристала Бек’Ти можел да се прави на невидим и изчезвал често пред очите на индианците, както и обратното – появявал се от нищото (което е описано на няколко пъти и в „*Историята на Звездния старейшина*“). Вече знаете, че чрез въпросния кристал извънземният е общувал с шестимата и е създавал с него образи в главите им. Робърт подчертава, че това е бил **вторият** опитан метод на комуникация. Първият бил от рода на телепатията, но многократно превъзхождащ я в ред отношения. Така например Морнинг Скай разказва, че ако Бек’Ти е искал да говори за роза, индианците не само са щели да видят розата, но и да я усетят, помиришат, докоснат и дори да чуят звука ѝ – ако въпросното нещо, което извънземният показвал, издавало такъв. С други думи общуването със Звездния старейшина се случвало на равнището на всички сетива. То не било просто картина, не било просто звук. Било пълноценно преживяване. Както е описано и в самата книга, на моменти това идвало твърде „нанагорно“ на шестимата – те просто не можели да поемат повече. Затова в един момент Бек’Ти е трябвало да сведе нещата само и единствено до показване на видения чрез кристала.

Според Робърт в даден момент на извънземния му е пратен кораб и той бива спасен. Това липсва като информация в „*Историята на Звездния старейшина*“,

¹ Впоследствие дори решихме да изобразим именно по този начин извънземния на корицата на първото издание на „*Документите Тера*“.

² В „*LA Transcripts*“ Морнинг Скай изрично посочва, че Бек’Ти идва от Плеядите и по всяка вероятност е част от ренегатската фракция на **ЕА**, на чиято страна се сражава, когато корабът му бива свален. Т.е. звездите „**SHU**“ се явяват част от звездния куп Плеяди.

но е споменато в „*LA Transcripts*“. Морнинг Скай казва, че навремето шестимата индианци не са знаели за това стечение на обстоятелствата, защото техните мисли и движения били следени от Сиви – предполагаема съперничаща фракция на Бек’Ти. Излиза, че извънземният умишлено е държал шестимата в неведение относно своето местоположение и статут, защото в противен случай мислите им биха могли да бъдат разчетени с лекота от врага, което е щяло да компрометира позицията на Бек’Ти. Робърт казва, че Сивите не могат да засекаат и разчетат мислите на Бек’Ти, но нямат проблем да го правят с хората. По тази причина шестимата са били в много деликатна позиция, в която трябвало да живеят и да се държат така, сякаш нищо не се било случило. Ситуацията се изяснява за тях чак впоследствие.

След време тези шестима индианци осиновяват осем деца. Тези осем деца – 6 момчета и 2 момичета, стават техни „внуци“ и „внучки“. Те били въведени в традицията на „Пътя на война“ и останали заедно като група при преминаването им през училищната система и колежа. Те били решени един ден **някак си** да разкажат историята на Бек’Ти, предадена им от техните дядовци, и да я направят достойна на света на белите хора. Всеки от тях умишлено се специализирал в различна област. Един започнал да учи история и политология, друг изучавал теология, трети се захванал с наука и технология, четвърти – с биология и медицина, и т.н. Двама от тях, които просто имали таланта на разказвачи, щели да съберат всички тези парченца и да ги обединят в една обща работеща картина. Всичко това се направило с цел да могат да се комбинират всички аспекти на реалността на белия човек, които да послужат като инструменти при представянето на историята на Бек’Ти. Идеята била със средствата на белия човек да се докаже разказа на извънземния.

Старейшините на племето на осмината младежи предричали, че това е безсмислено начинание, защото белите хора не са индианци и никога не биха разбрали... Младите се бунтували срещу това и били твърдо на позицията, че „*светът трябва да знае и точка!*“. Според тях така било правилно.

Както се досещате, Робърт е един от тези младежи. Неговия дядо вече познавате като Дръзващ от „*Историята на Звездния старейшина*“. От осмината вече са останали само двама. Робърт е един от тях и той е останалият от двамата разказвачи. Другият разказвач не е на този свят от много години насам.

Морнинг Скай казва, че от времето на неговите дядовци Бек’Ти е идвал и си е отивал поне три пъти от Земята, което означава, че очевидно извънземният има конкретна мисия и следва даден план. Робърт твърди, че е срещал лично Бек’Ти, но не желае да дава повече информация в тази посока по разбираеми причини. Казва единствено, че Бек’Ти го пази.

3. **За автора** **(допълнителна информация)**

След публикуването на „*Историята на Звездния старейшина и Документите Тера*“ на български език странностите около автора, описани в предговора на горната книга, не секнаха. Сайтът на Робърт изчезваше и се появяваше няколко пъти, а личните му драми, споделени онлайн, ставаха все по-странни. Ту се появяваха самосъжаления колко много е сбъркал, като е разкрил

дадена информация, и колко бил хокан за това, ту публикуваше съобщения как абсолютно окончателно прекратява всичко и затваря сайта си, защото хората не оценяват труда му. След това действително последва поредното затваряне на сайта му и почти година при опит да бъде отворен излизаше надпис „No more“. Това не е еднозначно и може да бъде преведено по много начини, но в общи линии смисълът му е, че приключва работата си и тя вече не съществува за публичен достъп. Описаното се случи след поредица събития, в които ние самите имаме доста странна косвена роля.

В един от времевите прозорци, в който сайтът на Морнинг Скай съществуваше и електронният му магазин функционираше, ние закупахме от него три книги – „Историята на Звездния старейшина“, „Документите Тера“ и на по-късен етап книга, която той бе кръстил „The Tchaama Documents“, която отгук нататък ще наричаме „Документите Чама“ (без да сме сигурни, че това е правилното произношение на тази дума, което авторът влага в нея).

Тъй като с времето се бяхме запознали виртуално с много хора, които издирваха материалите на Морнинг Скай, решихме да споделим с тях „Историята на Звездния старейшина“ и „Документите Чама“ („Документите Тера“ за разлика от тези две заглавия винаги е циркулирала в интернет и беше достъпна за сваляне още по онова време). Те бяха нови за мрежата и на практика никой ги нямаше. Един от въпросните хора ги качи в известен и специализиран по тези теми торент тракер и именно това е причината спряганите книги днес да са достъпни на английски за масово ползване. Преди това те не бяха.

Очевидно, това стечение на обстоятелствата съвпадна с друго подобно, което създаде нещо като химическа реакция. Наред със закупените от нас неща Робърт предлагаше и някакви аудиокниги, които обаче не ни интересуваха като тематика и затова не предприехме никакви действия. Други обаче явно са го направили и по подобен начин са ги качили някъде в интернет. В резултат Морнинг Скай разбра за това чрез някого и побесня. В причината, която посочи за прекратяването на дейността си, той изтъква именно пускането на тези аудиоматериали за свободен достъп в интернет (материали, които лично ние така и не разбрахме къде са пуснати, нито какво е съдържанието им). Започна тирада, в която той описа как старейшините от племето му са били прави през цялото време и белият човек не е готов за знанието, което той има да предложи на света. Последваха официални онлайн извинения към тези старейшини и неща в духа на „бях спял, но вече прогледнах“. В резултат на това той каза, че окончателно се отказва от работата си, защото хората не го заслужават, с което бе сложен и краят за доста дълго време.

Всичко това е много странно, ако човек се замисли. От една страна, емоционалната реакция при подобно стечение на обстоятелствата е разбираема, но от друга – това поведение е доста крайно, да не кажем инфантилно и незряло, **още повече** за човек, който се предполага, че е носител на древна индианска мъдрост. Обикновено в такава ситуация следва любезна молба от страна на автора материалите да бъдат свалени от интернет и с това проблемът приключва тихомълком по доста по-интелигентен начин. Така например като изследователи и издатели ние винаги ползваме свободно циркулиращата информация в интернет, което ни е научило, освен как да получаваме, и как да **даваме**. Именно затова съществува и сайтът ни с тонове безплатна и безвъзмездна информация, именно затова сме и пуснали повечето от книгите си за свободно сваляне доброволно – защото преди това много хора са го правили за нас и ние сме го **ползвали**. Това е начинът, по който информацията **циркулира**, и процесът **не може да бъде спрял**. Всеки опит би

генерира единствено още и още конфликти и още по-ожесточен антагонизъм, което ще създаде своеобразна самсара.

Тук, разбира се, има друг, много тънък момент и той е, че интернет наистина може да учи на консумеризъм, ако потребителят няма изградена вътрешна култура на ползване. С времето това води до паразитизъм. Така например ние имаме десетки хиляди електронни книги в личната си колекция, но тези, които сме прочели и харесали, обезателно сме закупили и на хартия. Това е елементарно отношение и акт на благодарност към автора, който е положил толкова време и усилия в създаването на дадена книга. По подобен начин ние си **купихме** „Документите Тера“ от Робърт без оглед на факта, че вече я притежавахме в електронен вариант преди това. Така ние даваме своя принос и подкрепа за работата му. Това е съвсем човешко отношение, което липсва на много хора в интернет (и **особено** в България), защото те не се замислят за нещата, а просто взимат безразборно и колкото се може повече. Малко се замислят, че зад един прост клик с мишката, с който някой стига до дадена информация или книга, обикновено стоят вложени хиляди отделени часове лично време на някой изследовател. В това няма Баланс и в един момент обезценява информацията. Затова и няколко пъти сме изказвали молбата си към онези хора, които ценят работата ни в сайта и са харесали книгите ни, които сами сме пуснали за свободно сваляне в интернет: подкрепете нас и хората като нас по възможно най-елементарния и символичен начин – купете си нашия труд в хартиен вариант. Дали сме достатъчно много безплатно, за да искаме нещо прекомерно с тази молба. Подкрепяйки ни, вие ни помагате да продължим да се занимаваме с това, с което се занимаваме, и правите работата ни възможна.

С описаното не се опитваме да демонстрираме някаква комплексарска разлика между себе си и Робърт Морнинг Скай в наша полза. Опитваме се единствено да кажем, че човек, който се занимава с интернет, трябва да има интелигентността да знае какво да очаква. Като се има предвид, че този човек със сигурност не е глупав, неговата реакция сочи наличие на определен модел. А този модел нямаше как да бъде изведен, ако не бяха казани горните неща. Защото, макар темата, която засягаме, да не е пряко свързана само и единствено с Робърт и да изглежда на пръв поглед като наше субективно тенденциозно отклонение от основния въпрос, то това е много тясно свързано със същия този основен въпрос. Защото в хронологията на поведението на този човек няма **каквато и да е логика** и доказателствата за това тепърва предстоят. В светлината на неадекватното държание на Робърт, описано в предговора на първата книга, вземете предвид и следващите събития.

Само година след „окончателното приключване“ на сайта на Морнинг Скай той се появи отново, защото, видите ли, след твърдото си крайно решение той изведнъж... просто размислил! Изглежда, е получил много съболезнователни писма, в които хората съжаляват за случилото се. „Случилото се“ обаче остава загадка и явно е единствено в главата на автора, защото нищо не се е случило! Случило се е това, което се е случило на милиони хора по света, включително и на нас – някой е решил да изпиратства. Не е краят на живота, не е краят на света. Драма няма, балонът е пренадут и следва театрална пиеса в няколко действия, в които Робърт избра да играе ролята на жертвата. Всъщност по всичко личи, че той е избрал тази роля от поне десетилетие.

Впоследствие стана ясно също, че жена му е починала и той е решил да опита отново в нейно име, както и в името на всички хора, които са го подкрепили по

имейла. Следват килограми индиански превземки, в които се говори за древния дух на предците и за това, че е решил да пробва за „последен път“ в името на старейшините. Точно така, същите, които уж бяха изначално против цялото упражнение. В момента нашият герой поддържа **не един**, а **три** нови сайта!

Нека изясним нещо. Ако си стигнал до момент, в който вътрешно си решил и имаш убедеността **окончателно** да приключиш с дейността си и направиш съответните твърде сериозни публични твърдения в тази посока, **не се връщаш повече**. Иначе **автоматично** олекваш в очите на хората (или поне на тези, които могат да видят). Б-е-з-у-с-л-о-в-н-о. Както и стана.

Сами виждате, че трябваше да дадем по-дълга хронология на поредицата събития, както и да опишем някои принципни неща за интернет, за да може читателят да получи представа за ситуацията. А тя е (подчертаваме отново), че **в нищо от случващото се няма какъвто и да е смисъл**. Само за няколко години този човек сваляше и пускаше сайта си **поне** пет пъти, отказа се „окончателно“ от работата си **поне** два пъти и даде множество несериозни „обяснения“ защо това се е случило. Обяснения, неподходящи на досега демонстрирания от него интелект. За съжаление, с времето това стана запазена марка на Робърт Морнинг Скай. С всичко описано искаме да **докажем**, че в тази върволица от събития има **модел**. Извеждането на този модел е лесно. Някой се меси в живота на Робърт и той не взема собствени решения за живота и действията си, точно както бяхме подсказали преди. Доказателствата за това продължават да ваят.

Разбира се, пределно наясно сме, че стабилността на представената от нас теза зависи единствено от факта, че преценката ни е обективна. Тя, разбира се, **не е** такава и нямаме подобна претенция. Тя е точно обратното на обективна, защото, както става ясно, сме свързани много тясно с тази история на няколко нива (и това дава по-често плюсове, отколкото минуси). Това, че не е обективна, обаче **не означава**, че тя не съдържа в себе си някои елементарни обективни наблюдения, които, свързани едно с друго, могат да разкрият конкретна картина.

Както вече споменахме, в момента Робърт има напълно функциониращ не един, а изведнъж цели три сайта, които към датата на писането на тези редове съществуват вече повече от година. На няколко места из тях ще видите призив за финансова подкрепа, но в същото време авторът **не е направил най-елементарното и базово действие**, чрез което може да получи някакви финансови постъпления – той пълни сайтовете си с всякакъв srap, но вече толкова месеци не вдига на крака своя онлайн магазин, в който може да продава материалите си. Защо? Поредната неадекватна стъпка ли е това, или просто някой не иска Робърт да продава старите си материали (а нови се съставят бавно)? Можете лесно да локализирате Морнинг Скай в интернет и да проверите сами.

Единствените думи, които могат да опишат новата му работа (в сравнение със старата), са „посредствена“ и „тривиална“. Личи някакъв стремеж материалите му да имат **подчертано научно звучене**, няма и следа от изследванията му, касаещи тематиката на „Документите Тера“ и настоящата книга, и като цяло основният му от трите сайта изследва абсолютно банални теми, като: тъмната материя, функционирането на мозъка, теорията на обединеното поле, произхода на светкавиците (не се шегуваме), електрическите и атмосферните феномени, панспермията и природата на НЛО, като настоящата му теория за

последното е, че повечето подобни обекти са от плазмен характер. Напомняме, че се предполага, че това е същият човек, който изгради работата на живота си около разказа на дядо си за паднало НЛО. Какво, **по дяволите**, се случва тук и за какво изобщо говорим?!? В един от безплатните аудиофайлове, които качва на сайта си, Робърт дори говори за българския учен с швейцарски произход, роден във Варна – Фриц Цвики, който е открил тъмната материя (и признаваме, че оттам научихме за този факт)¹, но не говори за основата на повече от 30-годишните си изследвания! Не само това, ами се твърди изрично, че читателите трябва да бъдат **повече от скептични** относно информацията в „Историята на Звездния старейшина“ и в даден момент самият той е започнал да си задава въпроси относно нейната правота. Също така изведнъж „Документите Тера“ се принизяват до нивото на нищо повече от „хипотетична реконструкция на миналото и скритата ни история“ и липсва каквото и да е самочувствие относно блестящо свършената работа (макар и съдържаща грешки) около тази книга. Не е ли това странно? Винаги е било **пределно ясно**, че това е хипотетична реконструкция, но в момента между редовете на новите изказвания на Робърт просто прозират смачкана психика, сервилност и липса на конкретика.

И понеже всичко, казано дотук, „не е достатъчно“, има и още...

4. „Признания“

Вече сме споменавали, че към настоящия момент Робърт Морнинг Скай смята стожера на своите изследвания за погрешен. В една от миналите версии на сайта си той излезе с твърдението, цитираме: „Документите Тера“ са грешни!“.

В една от поредните междинни версии на този сайт пък той излезе със следното съобщение: „Вече обявих на сайта си, че „Документите Тера“ са грешни не в своята същина, а в своята географска локализация и хронология. С надежда, че мога да допринеса за възможен резултат в събитията през 2012 г., през следващата година ще продължавам да публикувам своите изследвания и в частност „Документите Ериду“ – подобрена версия на „Документите Тера“. Моята надежда е, че новите ми публикации ще вдъхновят един специален човек или хора, които да излязат на светло и да започнем нашето пътешествие обратно към древните традиции“.

Това е **далеч** по-балансирано изказване от просто „Документите Тера“ са грешни!“, но, за съжаление, към днешна дата то не е актуално за Робърт. Преди да стигнем дотам обаче, трябва да преминем през една друга история.

По думите на Морнинг Скай през 1999 г. той бива удостоен с честта да стане член на древното общество на Воините мечки, които са със седалище в Централна Европа. Те били много заинтересувани от неговите занимания и го поканили да се присъедини към тях. След като извършил няколко почетни индиански церемонии с тях, го направили пълноправен член и му дали името

¹ Между другото може да ви е любопитно, че от десетките аудиофайлове на сайта му именно този за българина бе свален наскоро от Морнинг Скай (наред с още един запис) по необясними причини и вече не съществува в архива му. Да, дори за краткото време, за което този сайт отново съществува, той **вече** претърпя няколко промени и премахване на информация, което се вписва във вече обяснения модел. Към момента на писането на този предговор основният сайт на Морнинг Скай **отново** не работи!

Робърт Мечешкия нокът¹.

Докато прониквал все по-дълбоко и по-дълбоко в света на Древните, изучавайки техния език, глифове, песни, митове и всичко, което все още е останало от нашето много отдавна скрито минало, Робърт започнал да придобива все по-добро разбиране за това какво се изисква при извършването на почетните индиански церемонии, така че енергията им да достига до звездите. Той получил и известна помощ.

С него се свързали някои старейшини както от туземния, така и от цивилизования свят, които имали желание да споделят знанието си с Робърт само ако **той спре това, което върши**, и започне да прави нещата по **техния начин**. Самият той признава, че на няколко пъти се разминавал със сериозни неприятности. Така дошъл денят, в който от мъглите на времето се появил т. нар. „El Vastago“. В началото Робърт не му вярвал. Опитвал се да го тества – той бил много, много добър. Индианецът слушал и започнал да наблюдава следите, които El Vastago му давал. Те били забележителни. Почувствал се... реабилитиран (без да става ясно от какво). Той му казал, че макар есенцията на историята на „Документите Тера“ да е **вярна**, Робърт не е достигнал достатъчно назад в историята на нашия свят. Излиза, че описаните събития са доста по-стари от Вавилон и Шумер и датировката е грешна. Трябвало е да се отиде по-на изток. Сцената на развитие не била тази, а най-древните носители на тази история и традиция били сибирските шамани. Робърт дава пример с един от основните персонажи в „Документите Тера“ – **ЕА/ЕНКИ**, чието име той разчел според шумерския език и четене, но се оказва, че това не отива достатъчно назад във времето, за да се доближи до истината. Това, което в латинската азбука се четяло като „**ЕА**“, в най-стария език на шаманския свят било „Еје“ и се произнася „Ея“. Това е информация, която резонира с нас, имайки предвид, че сибирските шамани наистина са представители на най-старата запазена мистична традиция, която застъпва и навярно дори предхожда някои от Атлантидите. Това е интересно, като се има предвид и българската връзка в онзи район, за която повечето от вас навярно са наясно.

Изглежда, тази информация наистина стига на по-късен етап до Робърт, защото в „*LA Transcripts*“ от 1996 г. четем, че всички исторически записи сочат Месопотамия за началната колония при пристигането на Принц **ЕА**. Дори тогава обаче нашият автор намира това за погрешно, казвайки, че град Ериду в Шумер всъщност е бил третата подред колония и има две преди нея, които я предхождат. Първата била в Тихия океан, а втората – близо до мястото, което днес наричаме Мексикански залив, близо до Юкатан. Третата, както споменахме, е била Шумер, а четвъртата – онази Атлантида, за която Платон говори. Казваме „онази Атлантида на Платон“, защото днес наричаме с общото наименование „Атлантида“ земя, която е била няколко различни „неща“, на няколко различни места, в няколко различни времеви отрязъка (но това е друга тема).²

Както става ясно обаче, дори това хронологично подреждане е погрешно спрямо днешната перспектива на Робърт (за която той сам казва, че е надградил) и трябва да бъде подобрявано. Той тръгва и в изцяло различна посока, опитвайки се да изведе някаква по-езотерична гледна точка, която толкова хронично липсваше в „Документите Тера“. Според него ранните практики на шаманизма били базирани на увеличаването на..., най-общо и повърхностно казано, „биоелектричеството“ на човешкото тяло (в миналото те

¹ Robert Bear Claw на английски език.

² Затова и няколко реда преди това говорим за тях като за „Атлантидите“, т.е. „Атлантида“ в множествено число.

го наричали „огън“). Има няколко начина да се постигне това, но най-простият е да се възползвате от естествените сили, притежавани от жената. Свещените ритуали на екстаза били проектирани така, че жена с мощна енергетика (по-късно тя щяла да бъде наричана „Велика жрица“) да бъде отведена до точка, в която тя можела да напусне света на мъртвите и да влезе в света на божественото. В това състояние тя генерирала огромно количество енергия, която, ако можела да се абсорбира, била приложима и във физическия свят. Тази специална жена била нещо като „гръмоотвод“, който привличал „токовете“ на земята, и в същото време била и генератор, който фокусирал тези енергии в използвана сила. Според Робърт това е липсващият ключ към „Документите Тера“. Той дълго се чудел защо Кралицата на Орион е искала толкова отчаяно да придобие това, което било скрито в човешките същества. След осъзнаването на тази информация той твърди още, че е разбрал части от разказа на Звездния старейшина, които допреди това са му се стрували абсолютно нелогични. Те били толкова лишени от логика за него, че просто е решил да не пише за тях. Но били много важна част от историята. Макар според нас това „разкритие“ да има пресилена роля и величина в голямата картина, то поне показва, че авторът е започнал да мисли в правилната посока и има някакви вътрешни търсения в опит да намери по-дълбок смисъл на своя собствен труд.

За съжаление, никога няма да разберем кои са така и неспоменатите моменти в „Историята на Звездния старейшина“, защото те са предполагаема част от „Документите Ериду“ с подзаглавие „Тайните на Орион на Земята“ – подобрената версия на „Документите Тера“, която по едно време Морнинг Скай щеше да пуска за продажба. Казваме, че няма да разберем, защото в един прекрасен момент през 2012 г. Робърт случайно откри, че „Документите Тера“ циркулира в интернет (без значение, че тя е там най-малко от 10 години насам), и направи няколко почти еднакви по съдържание изявления, от които ще ви предложим синтезирана версия:

„Беше ми посочено, че някой предлага „Документите Тера“ за свободно сваляне в интернет. Имайте предвид, че това е направено без моето знание или съгласие. Много съм разочарован. Когато прегледах съдържанието ѝ, открих, че някои от моите оригинални писания са изменени и съдържат грешки, а други са изцяло премахнати. С най-дълбоки извинения, макар повечето от съдържанието да е останало непокътнато, някои важни изводи липсват или са променени. Заради безсрамното пренебрежение на моя оригинален труд не смятам да предложа корекции. Имам отговорност да бъда почитателен към древното родословие и традиции. Поради това... от уважение към тези невероятно важни хора няма да представя публично „Документите Ериду“ – подобрената версия на „Документите Тера“. Навярно в бъдеще, когато традициите на древните могат да бъдат уважени, те ще ми окажат честта и разрешението да продължа. Благодаря ти, дядо, за това, че ме научи да бъда воин, благодаря ти, Свещен дух, че ме направи цивилизован човек.“

Всичко добре, с единствената подробност, че хора, които едно време са си купували „Документите Тера“ директно и лично от Робърт, казват, че книгата в интернет е **едно към едно** с оригинала, който те притежават. Нещо повече – напомняме, че ние самите си купихме „Документите Тера“ от неговия **официален магазин**, когато той беше активен преди 3 години. Книгата е **същата**. Което ни връща отново на въпроса **кой кара този човек постоянно да се отрича от работата си**, създавайки всевъзможни сценарии и претруфен

псевдоезотеричен индиански фолклор около себе си, които да оправдаят тези „негови“ решения?

Тъжната истина е, че в днешната работа на Робърт се наблюдава **невероятен регрес**. Човекът е изпаднал в крайно преклонение пред женската енергия и дори прави семинари за стотици долари, които са **забранени** за мъже или ако мъж поиска да вземе участие, то той трябва да се облича и държи като жена! Това сякаш просто не е същият човек, който преди две десетилетия бе пионерът, предложил най-достоверната история за произхода на култовете към крайно женското и крайно мъжкото начало. Преди години Морнинг Скай бе идеен враг на всичко извънземно, осъзнавайки **кристално ясно** къде се корени манипулацията в този свят. Днес този човек благоговее пред всичко извънземно и всичко, свързано със „свещената женственост“, сякаш е забравил сам собствените си изследвания и откритията относно корена и причините за съществуването на тази „свещена женственост“. Това е **невероятно** противоречие, за което ние (като хора, които изследваме работата му вече от толкова години) **тотално недоумяваме** как може да остава сляп и равнодушен. **Никъде** няма коментар относно факта, че Робърт противоречи сам на себе си – както се казва – „като за световно“! Това не остава незабелязано и за други изследователи в интернет, които споделят подобни на нашите мисли и забелязват **тенденция** в това поведение. Защото тази рязка и диаметрално противоположна промяна в убежденията на нашия автор говори за програмиране, каквото предположение правим още в предговора на „*Документите Тера*“. Навярно промяната става след 1999 г. и присъединяването към въпросното общество на Воините мечки (макар това да е чисто предположение), за което нямаме никаква информация. Няма да се учудим, ако то е параван за някакъв mind control култ (каквито има стотици). Именно оттогава Робърт говори за „Пазителите“, които може да не са нищо друго, освен неговите хендлър¹. За голямо наше съжаление имаме и странично потвърждение за наличието на такъв момент в цялата история, превръщайки го в нещо повече от хипотеза. Косвено до нас достигна информация от човек, участвал в семинар на Морнинг Скай, който твърди, че е имал доста неприятни преживявания на енергийно ниво с него, подсказвайки едва ли не, че Робърт е тъмен шаман и изобщо не е този, за когото се представя. Бе споделено, че Морнинг Скай е много опасен и трябва да се внимава с него при евентуален контакт.

Всичко това е по-скоро закономерно, отколкото учудващо, и ни казва за пореден път какво се случва с хората, които стигат твърде близо до същинската (а не промотираната) истина.²

В настоящата книга Морнинг Скай навлиза в **огромни** детайли относно произхода и еволюцията на рептилиите и сирианците. По всичко личи, че тази информация е достигнала до хората, които са му я предали, директно от извънземни. Логично предположение е, че тези сведения идват от някое от братствата на змията, свързани с **ЕА**, и ще се спрем по-подробно на това след малко, в точка **5**. В този ред на мисли не трябва да ни изненадва, че работата на Робърт е невъзможна за откриване (освен „*Документите Тера*“). Неговата информация е първокласна и той е истински воин без оглед на настоящия му

¹ Повече информация за програмирането като процес и явление в днешния свят и за значението на думата „хендлър“ можете да прочетете на нашия сайт, в секция „Контрол над съзнанието и програмиране“. Статията, която ще внесе най-голяма яснота по въпроса, се казва „Програмиране „Монарх“ – история, техники и приложения“.

² Последните актуални доказателства за това, които изплуваха непосредствено преди печата на тази книга, ще откриете в края на следговора.

статут и възгледи. Трудът и жертвите, които е направил, не остават неоценени и опитите, които самите ние правим, са част от запазването на това наследство и неговото надграждане.

Това обаче може да създаде отчасти илюзорно-романтичен ореол около неговата информация. Нещо, което вече сме виждали да се случва с някои хора и е реална опасност от възникването на нова религия, претендираща за абсолютност. **Никога** не трябва да се забравя, че материалите на Морнинг Скай са писани от **извънземна перспектива**, защото тези знания са **физически предадени от извънземни**, а самият Морнинг Скай (особено през последните години) е **твърд** представител на тази философия, **особено** на официалната линия на законната орионска Кралица, както ще видите сами след малко. Това **автоматично** означава, че макар да имаме налице **сравнително достоверна** информация на фона на целия ченълинг боклук, който ни залива всекидневно през последното десетилетие, тези материали си **остават** гледната точка на „някой си“, пък бил той и извънземен. Нещо повече – извънземната перспектива е доста по-различна от човешката, и то в негативен от наша гледна точка смисъл. И тъй като самите ние нямаме **никаква** склонност за възвеличаване на извънземното за разлика от конкретния автор и съвременния ню ейдж, тази книга е просто една от многото, макар да е по-различна по произход. Тя е писана **най-малко през два филтъра** – на човека, дал информацията на Робърт, и на самия Робърт, който е човек и пише книгата като сюжет за хора, който да бъде консумиран от публиката, съставена от хора (обърнете хубаво внимание на това, защото имаме предвид две различни неща). Да не говорим за филтъра на самия извънземен разум, представил информацията – фракцията, към която принадлежи, и респективно убежденията, които има благодарение на тази си принадлежност. Ние **никога** не можем да имаме обективна информация, бидейки в човешко тяло и участвайки в дадена Игра. Можем да имаме **само фрагменти** и дадена перспектива от различна височина, но никога от най-високата точка. Понякога това е повече от достатъчно **вътре** в тази Игра, понякога **не е дори близо** до достатъчно. И в двата случая трябва да се научим да приемаме това и да живеем съобразно него, проявявайки гъвкавост. Това не означава, че не можем да си позволим да говорим с конкретика и претенция за обективност изобщо. Означава обаче, че конкретиката и обективността са доста отвлечени и в крайна сметка субективни понятия и могат да съществуват единствено във фрагментираното съзнание, което не се е завърнало към Източника. След този етап претенциозната идея за обективност става излишна като концепция.

С други думи, ако **човек**, участващ в **настоящата** Игра, бе станал свидетел на описаните в тази книга събития, той навярно би ги описал по доста по-различен начин най-вече от философска гледна точка (и това е нормално). Тъй като положението не е такова обаче, ще трябва да се задоволим с филтрите, които ни е поставил орденът. Затова нека погледнем за какво става въпрос в конкретната, твърде специфична и дори бихме казали... спекулативна ситуация и какво точно е „орденът“.

5. Орденът

Колкото повече човек започва да осъзнава механизма зад по-голямата картина, толкова повече си дава сметка, че моделите, които се проектират на Земята, са компресирана версия на това, което се е случвало на стотици хиляди

други светове в галактиката. Сценарият на нашата планета е ускорен вариант на онова, което се е разигравало и все още се разиграва на звездите. От един момент нататък това става толкова езотерично очевидно и логично, че няма смисъл дори да се коментира. Пребивавайки на планета под „карантина“ обаче, човек трудно си дава сметка колко много неща от културата ни – неща, които приемаме за даденост и плод на човешката цивилизация – всъщност **не са** плод на тази Земя. Това неразбиране се дължи главно на нашата откъснатост от случващото се в Космоса и отрицанието, с което обикновенният човек е изпълнен, когато се заговори по тези въпроси. Социалната система, финансовата система, данъчната система, съдебната система, военната система – това не са случайно възникнали конструкции и **не са** с човешки произход на ниво архетип. Това са **орионски** системи на контрол и съществуват на всички планети, които са под рептилианска доминация. Тези системи **не са създадени, за да работят правилно** (от човешко-морална гледна точка) и в услуга на хората. Смятате ли, че е наистина **толкова** сложно да се изгради добре функциониращ порядък при наличието на достатъчно добро желание? Разбира се, че не е. Просто някой няма интерес това да се случи. Ще се повторим: тези системи не са създадени да работят, а да доведат човечеството до определен глобален мисловен модел, и това е **невероятно ключово** за разбирането както на контрола на тази планета, така и на извънземните, които стоят зад него.

Макар вече да сме разглеждали накратко конкретната проблематика в „Документите Тера“, тя със сигурност заслужава по-подробен анализ. Ако човек се замисли, горните твърдения звучат толкова налудничаво именно защото в известна степен сме склонни да мислим за извънземния разум като за непознат и като за нещо коренно различно от познатото, макар Холивуд да ни втъпява точно обратното и постоянно да придава на извънземните си герои множество човешки черти и психологически характеристики. Да смятаме, че извънземният разум е нещо напълно различно от нас обаче, би проработило единствено ако нашето развитие се бе случило напълно изолирано, „под похлупак“ и никога не се бе сблъсквало с чужди раси.

Разбира се, подобна мисловна конструкция бива разбита на пух и прах при идеята, че човечеството не само е взаимодействало в миналото с подобен извънземен разум, но е и било **създадено** от такъв. И тъй като, когато твориш нещо, ти го твориш в рамките на твоите представи и винаги влагаш вариация или частица от самия теб в него (което невинаги е съзнателен процес), то можем да кажем, че в известен смисъл не извънземните приличат на нас, а **ние приличаме на извънземните!** И то на много архетипно равнище. Затова и в Библията се казва, че боговете (елохим) са създали човека по свой образ и подобие. Това трябва да се тълкува както в буквален физически смисъл, така и в преносен – на ниво менталност. Те са създатели на нашата ДНК (и респективно на телата ни), а ДНК не е нищо повече от компресирани мисловни модели, които са съгъстени до равнище на физическа манифестация. ДНК носи не само физически, но и ментални характеристики. И като имаме предвид, че огромен процент от нашата ДНК е извънземен, не е трудно да свържем всички точки и да си дадем сметка, че с течение на времето и изграждайки цивилизация, ние ще проектираме модели, които **вече** съществуват на звездите.

От един момент нататък това работи автоматично и физическото присъствие на тези извънземни, които да надзирават въпросния процес, дори не е нужно (което не означава, че не го е имало). Неслучайно на това в „Документите Тера“ се казва „Наука по произхода“. Защото тя е невероятно комплексна и функционира на множество равнища. Именно така се населяват светове с живот, които трябва да бъдат под контрол още на ниво произход –

чрез изначално подаване на точно определена ДНК. От определена гледна точка можем да кажем, че създаването на човешкото тяло е на практика първият проект по контрол над съзнанието на планетата Земя. Навярно най-големият бизнес в космоса е именно селектирането на определени видове ДНК с определени качества и заложени команди в тях, които да се отключат на определени етапи за определени цели.

В подобни моменти обикновено някой от публиката се провиква, че това звучи като научна фантастика, но ако сте внимавали в казаното дотук, ще разберете автоматично, че този аргумент не важи именно защото според това, което твърдим, научната фантастика е просто **отключване** на генетична памет за това „как стоят нещата там някъде“, изкривени през филтъра на човешкия социум. Т.е., ако искаме да разберем дадени аспекти от извънземните култури, просто трябва да изучим по-подробно нашата собствена култура, общество, поведение и дори... мода. Те са тяхно копие и това е **закономерно**, когато достигнете определен етап на разбиране. Така че следващия път, когато гледате някой филм за извънземни и си помислите, че дизайнът на декора (образно казано) е твърде повлиян от собствената ни култура, спомнете си, че по всяка вероятност нещата стоят по точно обратния начин – нашето мислене и обществен строй са повлияни от техния, защото ние сме продължение и колония на това съзнание. **Ето защо** в работата по книгите и сайта ни ние обръщаме **толкова** сериозно внимание на холивудските продукции, причините за което явно остават неясни за много хора. Правим го, защото Холивуд е най-голямата и мощна събирателна точка, която отразява този вид съзнание. Той е използван, защото е съсредоточие на вниманието на целия свят, което го превръща в най-удобния инструмент (съзнателно и подсъзнателно) за прокарване на дадени идеи и мислене, които да бъдат засадени в колективното съзнание на човечеството и след време да дадат плод.¹

Всичко това би трябвало да добави допълнителен нюанс към разбирането ви за древния херметичен постулат „каквото горе, това и долу“, който не е само закон, касаещ огледалната взаимовръзка между физическия и нефизическия свят, но и много буквална сентенция, че нашият свят е отражение на света на „боговете“ (които „живеят на небето“). Ние сме **колония**, а колониите имат законите, порядките и нравите на господстващата Империя. Много е просто, ако го гледате от правилния ъгъл. Замислете се само как древните култури са правили всичко възможно да приличат визуално на „боговете“ си. Помислете за египетската цивилизация и нейната безпрецедентна дотогава култура, помислете за южноамериканските цивилизации и хората, които изкуствено са удължавали черепите си, за да изглеждат като техните извънземни покровители – спомнете си всички подобни факти от древността, които досега не са имали смисъл в голямата картина. Помислете за стотиците „диви“ племена и култури по света, които съществуват и до ден днешен и които са запазили живи своите традиции, обичаи и строй от времето на „боговете“, защото тези същества са им казали да правят така. **Защо** си мислим, че днес нещо се е променило? Само защото вместо колиби вече имаме небостъргачи?

¹ И тук дори не засягаме духовната страна на проблема, че някои Висши Азове се въплъщават в подобни инкарнационни роли на това място (в 99% от случаите това не се осъзнава от въпросната инкарнация) именно защото то ще им даде възможност да заложат късчета информация, която да стане достояние на други по света. Защото Холивуд е най-подходящото място за засяване и разпръскване на информация в световното съзнание и това съдържа както своята тъмна трактовка в себе си, така и своята еволюционна трактовка на ниво сътрудничество между Висшите Азове. Такива хора ще имат „необясним талант“ за разказване на истории, „несекващо вдъхновение“ и ще получават идеи „от нищото“, докато всъщност получават информация, която е или едно към едно, или много близка и добра метафора на реално разиграли се събития и реално съществуващи идеи.

Защото вместо кремъци използваме запалки? Защото вместо каруци имаме автомобили? Защото имаме електрифицирани мегаполиси вместо селища, формирани от десетина семейства? Това е **същият** модел, само мащабът и опаковката са различни и това създава илюзия за субстанциално различие, което обаче просто **не е така**. Имаме **същото** ритуално и териториално поведение, имаме **същите** древни обичаи във видоизменена, модернизирани форма (и всеки, ровил се поне малко в етнологичен и митологичен план, знае това) и имаме **същата** мода, в която година след година преоткриваме закона, че „новото не е нищо повече от добре забравено старо“... За да разберете „старото“ обаче, трябва сериозно да актуализирате разбирането си за тази дума и да върнете часовника с няколко милиона години назад, а не само с няколко десетилетия.

Знаете ли например, че традицията мъжът да коленичи пред жената, когато я моли да се омъжи за него, произхожда от Орион, защото рептилианското общество е доминирано от женския пол и това е знак на почит? Знаете ли, че целуването на ръката на жена има същия първоизточник? Знаете ли, че свалянето на шапка в присъствие на жена е церемониален жест, който символично има своя корен в това, че в присъствието на орионска женска дори метафорично никой не може да бъде „по-висок“ (разбирайте буквално като „по-висш“) от нея, защото в противен случай може да се прости с живота си? Знаете ли, че **цялата концепция** за кавалерството има орионска основа? Знаете ли, че много български, монголски и викингски военни практики имат сириански произход? Знаете ли, че традицията в ортодоксалния ислямски свят жените да се забуват се дължи на **реално съществуващи** порядки у някои радикални сириански фракции? И т.н., и т.н...

Като човешки същества още от деца ние **винаги** се опитваме подсъзнателно да **подражаваме** на по-големите от нас. Като възрастни ние подражаваме на по-висшето от нас (обикновено като духовен идеал), без дори да го разпознаваме съзнателно. На по-посредствено ниво ние подражаваме на т. нар. „звезди“, или по-известни личности, които диктуват начина ни на поведение, мислене и дори обличане и навици. Без да си даваме сметка, че така умишлено може да се контролира цяла популация в дадена посока. Вече имате по-добра представа „защо“ това се случва. Затова, ако питате нас, не само че не сме различни, но с времето все повече и повече заприличваме на това, което днес представляват двете Империи, доближавайки се до своя първоизточник. И тъй като Империята Орион съдържа и доминира Империята Сириус в себе си, ние наричаме този процес „орионизиране на планетата Земя“¹.

Имаме **същия** проектиран модел, когато говорим за духовните учения, и най-вече **религии** на Земята (за последните въпросът е изяснен на доста прилично ниво в „*Документите Тера*“). **Огромен** процент от древните мистични традиции имат извънземен произход и са вариации на тези дисциплини на въпросните извънземни светове. Лошото е, че тези традиции са задънена улица, защото те **никога не са били създавани за хора** (и съответно няма да работят в полза на нашия тип енергетика), а просто са били **пренесени** тук, което е разлика от огромно значение. Подобни течения просто забиват и закопават с шаблони, които нямат **нищо общо** с типа Игра и духовно развитие, разигравачи се на тази планета. Това е както естествено стечение на обстоятелствата поради загубване на същинското знание (заради което е и останала единствено възможността за просто преповтаряне без истинско разбиране), така и **умишлено** разиграване на картите на дадени извънземни фракции от физически и нефизически тип. Съвременният ню ейдж например

¹ Той ще бъде разгледан по-подробно в следговора.

е **изцяло** такава конструкция от изкуствен тип, която се ръководи от същите „хора“, които искат да наложат Новия Световен Ред.

Възможно е читателят да негодува, имайки предвид, че тази точка се казва „Орденът“, а все още няма казано нищо съществено за никакъв орден. Макар конкретиката да предстои, ще бъдем много по-удовлетворени, ако разберете, че „орденът“ е метафора на даден тип сили, зад които стои определена енергия, и на практика за този, който може да види – говорим за „ордена“ от самото начало. Концепцията за „ордена“ е много по-ценна в своята метафоричност и архетипност, отколкото в сухата си фактология. Защото „орденът“ наистина е много жив архетип и съвсем спокойно може да бъде добавен като карта към Таро. Той съдържа множество аспекти, които други карти съдържат, но неговите характеристики са на практика тези на джина – могъщо нефизическо същество, което във фолклора доста често играе ролята на „прът в колелото“, на мошеник, който спъва пътешествието на героя чрез измама и манипулативност, облечени в дрехата на благородството. Джинът е пазителят на портата към отвъдното и в това пространство той има цялата власт и автономия на решенията, боравейки с потоците по начин, който може да предизвика желаните от него манифестации. Именно „орденът“ като **неперсонифицирана идея** е „този“, с който си имаме работа, когато засягаме теми като настоящата. Имаме модела на тайнствеността, на окултизма (в смисъла на онова, което остава скрито), на недостатъчния достъп, зоната от картата с плаващите пясъци, в която не знаеш дали следващата стъпка ще бъде твърда земя или капан. „Орденът“ е символът на тайнствеността през хилядолетията земна история, пазителят на това, което обикновеният човек не бива да узнава, посредникът между настоящото ниво на съзнание и следващото, което ни чака на по-различно място. „Орденът“ има много лица и може да се въплъщава във всякакви форми и ситуации от живота. Той **живее единствено** за да играе своята версия на Играта и е много пламенен в тази си роля. Вживяването е пълно. Ще откриете, че обича да си придава най-големи важности, отговорности и особен статут, убеждавайки ви колко е сериозна ситуацията, опитвайки се да генерира страх и конфуз, които да ползва като оръжия. Най-интересното за джина е, че неговата сила е както много реална, така и твърде илюзорна в момента, в който разбереш каква е истинската му функция в цялата постановка (във фолклора това е равнозначно на узнаването на истинското име на джина/демона, което е метафора). В този миг страшната маска на джина пада и вие го виждате като това, което **наистина е**. Един **игроч**. Може би най-старият и опитен от всички, но просто обикновен игроч, крайно пристрастен към играта си. Тази мания и ненаситност към собствената му игра обсебват цялата му природа, правейки го много прозрачен за героя, извървял Пътя и метафорично открил истинското име на джина (или придобиването на виждане и разбиране, ако трябва да говорим в буквалния смисъл). Колко безсилен става джинът в този момент, давайки си сметка за пореден път, че той има реална сила, но ограничен обсег на възприятие! Той е просто пазач. И макар да осъзнава собствената си плиткост (дали?), той продължава да играе ролята си, защото е вложил толкова много в нея, че в собственото си съзнание е безвъзвратно изгубен в света на персоналната си функция. „Няма връщане назад“ и всичко това продължава и се преповтаря отново и отново... до безкрай... и до ден днешен...

След всичко казано най-накрая имаме изградена **подходяща основа**, която да ни даде необходимото предварително разбиране, за да можем да стигнем до същината на това, което искаме да кажем в тази точка от предговора.

Извънземната култура, която човекът е наследил, е проектирана така, че в колониите **винаги** да се зародят движения от рода на тайните общества. Това е **неизбежно** и **предначертано**. Масонството просто е **заложено, то е естествен продукт от ферментацията на извънземната култура на Земята** и точно като нея то **няма** земни корени! Говорим за хипотетичната карта „ордена“ (която създадохме за нуждите на този текст) в пълния ѝ блясък. Именно по тази причина антагонизмът в този аспект от страна на Светлата полярност и съществуването на някои анти-НСР движения са колкото неизбежни, толкова и напразни, защото това е като да се бориш срещу самата природа на Играта – безполезно и незряло. Тези общества са на милиарди години, знаят как се **поддържа** контрол и са наясно с **всяка възможна** стъпка на т. нар. „съпротива“, защото зад тях стои безкрайният опит на времето, който се е препотвърждавал на милиони планети отново и отново. В тяхно лице ние срещаме джина. Те **няма как** да бъдат изненадани. В този ред на мисли отново трябва да си припомним сентенцията, че тази Игра може **само да се играе**, тя **не може да се спечели**. Може само да се **преживее**, но не и да се **промени**. Обърнете внимание на факта, че именно ню ейдж движенията искат да променят Тъмната полярност в лицето на същите тайни общества, които са ги създали априори, и да „спасят“ тези въпросни „хора“. Цялата ситуация е абсурдна, манипулативна и единствена ѝ цел е да продължава да генерира свят на полярности и конфликт, които **захранват** самата Игра и я карат да продължава до безкрай!

В тази връзка, както със сигурност ще забележите (ако още не сте), тази книга започва с пролог и завършва с епilog. Повече за техния произход ще разберете от следващите страници, но това, което искаме да кажем по този въпрос в момента, е друго. (Ако не искате да научавате предварително някои аспекти от историята на книгата, пропуснете текста до края на тази точка и продължете направо с **Б**-а, макар това да не е роман и да няма „развръзка“ в същинския смисъл на думата, чието предварително познаване да развали удоволствието от четенето.)

Ще откриете сами, че сюжетите на този пролог и епilog (и **особено** на пролога) са малко по-различни като „сюжети“ от вътрешното тяло на самата книга. За това има конкретна причина, която ще научите след малко, но важното в случая е, че те илюстрират за нас приемането на „главния герой“ в нещо като масонски орден. Това е въпросният орден на „Пазителите“, за който Робърт споменава на няколко места, и имаме основания да вярваме, че става дума за някаква фракция на ордена на тамплиерите. Както той самият казва, въпросната история в настоящата книга е реконструкция на „мистериите на Пазителите“, базирана на древни документи и записи. Според Морнинг Скай учебните центрове на „Пазителите“ са били познати през времето с различни имена, като „мистериини училища“, „училища на тайното братство“ или просто „училища на тайното общество“. Той приветства читателя в света на „Пазителите“ и едва ли не казва, че това е само „върхът на айсберга“ от иначе многофасетното учение на това общество (нямаме никакви съмнения в последното). В „*LA Transcripts*“ Робърт казва, че знанието, което дава, е знанието на **EA-SU** и очевидно той самият е негов носител. Напомняме, че **EA-SU** е името на членовете на „Братството на Змията“, което **EA** създава (за повече подробности вижте „*Документите Тера*“). Т.е., макар самият Морнинг Скай **да не признава пряко** пред публика, че е член на такова общество (казвайки, че това е фрагментирана история, която той просто е събрал и сглобил), то по всяка вероятност той **действително е член на такова общество** и черпи

от неговите информационни банки. Просто информацията, която той дава, е **твърде** специфична, за да бъде събрана оттук-оттам чрез сравнителен анализ на световните митологии. Все пак сме минали по същия път (макар и не толкова дългогодишен) и имаме доста добра представа как стоят нещата със специфичната информация, касаеща извънземното ни минало. Това просто **няма как** да бъде сглобена и реконструирана история от ортодоксалните източници, до които всички ние имаме достъп по един или друг начин.

В пролога ще откриете типичните помпозни излишества, съпровождащи всички инициращи церемонии на тайните общества. Набитото око ще открие в текста и бегло, но в същото време достатъчно описание на постепенното посвещение и начините, по които става то. Тези от вас пък, които са запознати в по-голяма дълбочина с текстовете, публикувани на сайта ни, ще открият и типичните следи за това, че става дума за Тъмно братство, правещо се на Светло. Членовете искат да получат многократни потвърждения от младия чирак, че той ще бъде верен **единствено** на тях и не е обвързан с никакви други структури и общества. Казват му в **прав текст**, че истината няма място в този свят и трябва да лъже, за да оцелее. Че истината ще остане жива само ако е твърдо решен да лъже, за да я опази. Имаме налице и типичните условия за контрол над съзнанието в лицето на мантри от семейството на когнитивния дисонанс, като: *„Разбери, че от теб ще се изисква да вършиш неща, които винаги са те учили, че е неправилно да правиш. Ще ти се нарежда да „спиш“, когато искаш да останеш „буден“. Ще бъдеш „буден“, докато останалият свят бива „заспал“. Ще видиш „тъмнината“ като „светлина“ и „светлината“ като „тъмнина“.*

Освен всичко, казано дотук, в пролога е загатнато, че въпросният орден служи на женска фигура от сакрален характер. В епилога обстоятелствата около това вече биват кристално изяснени и разбираме, че орденът почита и поддържа линията на законната Кралица на Орион, което **директно** го превръща в активен участник в извънземна фракция на Земята. Нещо повече – в сегмент, който не сме включили в компилацията на тази книга, е посочено, че орденът не би съществувал, ако не е била Кралицата на Орион – още едно място, в което **пряко** се казва от кого е създаден орденът и на кого служи той. Това е още една **голяма странност**, като се има предвид, че в съдържанието на целия текст се говори за безпощадността и лукавостта на Кралицата, като авторът не на едно място изразява лично негативно отношение към нея. В същото време той е член на ордена, който я почита и боготвори. Всичко това създава още по-голямо объркване в някакъв по-страничен план, който не е маловажен.

За разлика от *„Документите Тера“*, където информацията идва директно от член на ренегатската фракция на **ЕА**, тук информацията идва от земен таен орден, който обаче е носител на извънземни традиции, които **също** би трябвало да водят своето начало от традициите на **ЕА**, както бе посочено преди малко. Всичко това създава парадокс, защото по всичко, казано в книгата, личи, че този земен орден е свързан по-скоро със законната Кралица на Орион. Затова той поддържа философия, угодна на някаква алтернатива на земното статукво, и се бори против настоящото такова. От това следват множество обърквания, защото на моменти Морнинг Скай използва и двата типа философия за изграждане на своята книга, което на места личи доста отчетливо. Наблюдава се почти шизофренично поведение ту да се разконспирират Кралицата и нейните методи, ту на моменти да се боготворят (за това ще бъде говорено допълнително в следговора).

От „Документите Тера“ става ясно, че **ЕА** иска да създаде живот, който да не е обусловен от никоя система. Той иска да сътвори свободна ДНК и го постига. Макар да не е ясно посочено, че той има **пряк** конфликт с Кралицата на Орион, то на дадено ниво това се подразбира от само себе си, защото брат му **ЕН-ЛИЛ** е този, който налага официалната партийна линия на Империиите, а двамата са в постоянен конфликт. Говорим за минимум две враждуващи фракции (поне на идеологическо ниво). По този начин въпросният орден, макар и носител на знанието на **ЕА-SU**, навярно е инфилтриран с времето (по всяка вероятност, малко след като **ЕА** е изгонен от Земята) и към настоящия момент служи на законната Кралица.

Тези фактори създават разминавания в представената в книгата философия, за които читателят трябва да бъде предварително готов. Ето за **такива** противоречия става дума **през цялото време** във **всичката** работа на Робърт Морнинг Скай и вярваме, че сами разбирате какви пречки създава това.

Както видяхте от страниците дотук, обстоятелствата около този човек са всичко друго, но не и прости, и са белязани с присъствието на „ордена“/джина. Цялата работа прилича на огромно оплетено кълбо прежда, което **няма** разплитане, и още преди години си дадохме сметка, че такова евентуално разплитане е **напълно излишно**, защото може само да отклони човек от истински важните неща. Да се опиташ да победиш джина в собствената му игра, е глупаво. Решението е да станеш нещо повече от него на **същностно ниво**, а не да се усъвършенстваш в неговата игра. Така че съветът от личния ни извървян Път, който споделихме с вас и в първата книга на автора, е: прочетете, вземете, каквото можете, и оставете. Играта е безкрайно дълга и омръзва. От един момент нататък просто няма смисъл и ефектът със сигурност започва да става отрицателен. Особено за неподготвения човек, решил да се изправи пред джина.

6.

„Произход и история на Империиите Орион и Сириус“

Най-накрая стигаме и до подробностите около настоящата книга.

Тя се появи в електронен формат за пръв път преди няколко години в сайта *trufax.org* специално за читателите на „Матрицата V“. Навярно е била сканирана от оригинала на притежателя ѝ, обърната в текст и предоставена на всички фенове във въпросния сайт.

От личния си опит можем да кажем, че **именно това** е най-ценната книга на Робърт Морнинг Скай, а не прехвалената „LA Transcripts“. „Документите Тера“ и настоящата книга са почти еднакво стойностни, като всяка от тях е по-добра в различни отношения. Те са различни, защото изследват различни времеви периоди, но събрани заедно, дават много по-голяма картина, отколкото всяка поотделно. Затова – казваме отново – не е задължително да сте чели „Документите Тера“, за да разберете тази книга, но определено ще надградите перспективата си многократно, ако **вече** сте запознати с първия материал. Дори е удачно отново да минете през него, преди да се съсредоточите върху новата информация.

За да се върнем към настоящото обаче, трябва да кажем, че гледано от определен ъгъл, това не само е най-ценната, но и най-рядката книга на автора.

Никога не сме я виждали за продаване в книжен вариант. Колкото и редки да бяха другите книги, ние в крайна сметка все пак ги открихме **някак си**, макар в някои случаи това да отне 5 години „търсене“. Защото все някъде се споменаваше, че някой ги има от „едно време“ и ги предлага за продаване. През всички тези години обаче **никъде** не се споменаваше за съществуването на книгата, която държите в ръцете си, камо ли някой да я продава. Ако този текст не бе сканиран и качен в гореспоменатия сайт, навярно нямаше да я имаме и до ден днешен. След като веднъж бе предложена на вниманието на читателите на „*Матрицата V*“, настоящата книга постепенно заля и цялата мрежа (но *trufax.org* бе точката на произхода ѝ).

Предполага се, че тя е един от резултатите от 30-годишните проучвания на автора, но както вече коментирахме, най-вероятно основната информация за нея е дадена директно от някое тайно общество, а Морнинг Скай само я е украсил както със собствени разсъждения, така и с информация от Бек’Ти, която не е била споделяна досега в други негови трудове. Навярно може да се каже и че Бек’Ти понякога подава информация на Робърт по непряк път, дори без знанието на индианеца за това, но на моменти си личи намесата и тенденциозността на Морнинг Скай в текста. Предполага се, че интуицията на човек лесно ще улови моментите, които са свободно съчинение. На доста места има и издънки, но за тях ще говорим в следващата точка.

Изготвянето на книгата ни отне цели 2 години и ви уверяваме, че конструкцията ѝ е не по-малко сложна от „*Историята на Звездния старейшина и Документите Тера*“, затова се въоръжете с търпение и проникателност, понеже тази и следващите точки от предговора ще ви дадат детайли около скелето и тънките моменти на настоящото четиво.

Както в случая и с предишната книга на автора, това е първият сериозен опит за издаването на този материал в световен мащаб и колкото и да е странно, това отново се случва точно на български език. Оригиналното заглавие на книгата е „*Eden, Atlantis and The UFO Myth*“ и можете да я откриете за свободно сваляне в интернет на английски език. Преценихме, че това заглавие не изразява достатъчно точно естеството на съдържанието и не работи за нас като цяло. Решихме да го заменим с много по-подходящото (по личната ни преценка) „*Произход и история на Империиите Орион и Сириус*“. Така че, ако тръгнете да издирвате книгата в оригинал, то задайте търсене с „*Eden, Atlantis and The UFO Myth*“, иначе ще се окажете в задънена улица.

Няма никаква информация коя година е писана книгата. По няколко детайла в текста разбираме, че „сюжетът“ на историята се развива в днешно време и едва ли не е описание на действителен обучителен процес, през който самият автор е преминал в текущия си живот. Няма никакво съмнение, че това е умишлено търсен ефект, който допълнително да обърка читателя относно това дали имаме налице истинска история, или просто всичко е художествен похват за представянето на дадена информация. От всичко, разказано дотук, обаче би следвало да се досетим, че е и двете едновременно.

Ако свалите електронния вариант на английски, ще откриете, че над основното (вече споменато и променено от нас) заглавие има следното разширение: *Book Two In The Series „The World’s Oldest Religion“*, или в превод: *Книга втора от поредицата „Най-старата религия на света“*.

Първата книга от въпросната поредица се казва „*Guardians of The Grail*“ („*Пазителите на Граала*“) и навярно е най-обемният писан някога труд на автора, равняващ се на над 400 страници. Тя също е рядка и в интерес на

истината сме я засичали за продан само веднъж в *amazon.co.uk*, където съвсем доскоро някой я предлагаше на цена 985 британски паунда (над 2200 лв.), и това не е шега. Сами виждате колко редки и скъпи са материалите на Морнинг Скай, ако изобщо имате късмета да ги откриете (което, разбира се, е най-трудната част). Обикновено, когато попаднат у някого, той много добре разбира какво притежава и му слага съответната цена. Колко от вас биха дали повече от 2200 лв. за книга, която по същество представлява фотокопия, хванати със скоба?!

Именно... Всичко това трябва да ви говори достатъчно, че не преувеличаваме ни най-малко, разказвайки нашата история. С други думи самият факт, че тези книги съществуват на български (и то на тази цена), е едно малко чудо, защото те вече не съществуват физически дори на английски!

Ние **не притежаваме** „*Guardians of The Grail*“ нито на хартия, нито в електронен формат и не познаваме пряко нейното съдържание. Имаме информация обаче, че тя се върти около истинската (според автора) история на рицарите тамплиери и разисква множество аспекти около есеите, мервингите, масоните и като цяло християнския фолклор, което не е в сферата на нашите лични интереси, за да преследваме въпросната книга. Предполагаме се извежда идеята, че първоначалните тамплиери са истинските пазители на знанието и култа към официалната Кралица на Орион. Именно това са „Пазителите“, за които говори Робърт, и по всяка вероятност това е тайното общество, от което той черпи информация.

Започвайки да говорим за този аспект на настоящата книга обаче, няма как да не кажем и няколко думи за нейната конструкция. Прологът и епилогът, в които се говори за въпросните „Пазители“, **не са** официална част от „*Eden, Atlantis and The UFO Myth*“. Тук има малко объркваш момент, както беше и при конструкцията на „*Документите Тера*“.

По-рано ви споменахме бегло за книгата „*Документите Чама*“, която купихме от официалния магазин на Морнинг Скай, когато все още съществуваше. Това бе в предишната версия на официалния му сайт. „*Документите Чама*“ е персоналният опит на Робърт за декодиране на езика на Орион. Това на практика е речник, съставен от 246 страници – нещо, което човек **наистина си заслужава да има**. За съжаление, той е **много** трудоемък за превод (за да не кажем невъзможен), понеже е правен за английска публика, носещ всичките характерни особености на английския, които биха се изгубили при превод от един език на друг. Лично ние не се наемаме да го правим на български, още повече че „*Документите Чама*“ е за **строго профилирани специалисти** и не е книга за четене, каквато е например тази. Той е като всеки друг речник – служи за справка и не е нормално четиво, което да хванете и да минете от-до. Той е **безценен** за лингвисти, етнологзи, митолози или просто изследователи, които се интересуват от извънземната връзка (или по-скоро основа) в днешните езици и искат да задълбаят **значително** в тази плоскост. По тази причина бе ценен и за нас, но той **трудно** може да бъде такъв за широката публика.

За да обясним докрай конструкцията на „*Произход и история на Империиите Орион и Сириус*“ обаче, трябва да се върнем на „*Guardians of The Grail*“, която е една цяла книга, но разделена на три основни вътрешни глави.

Първа и трета засягат описаните по-горе теми, а втора глава (най-обемната от трите) е именно „*Документите Чама*“. Т.е. в миналото тя е съставяла 1/3 от оригиналната „*Guardians of The Grail*“ и е нейната най-важна и интересна част. Ние купихме „*Документите Чама*“ сама по себе си, както

Робърт я предлагаше в своя магазин, но наш познат, който има „*Guardians of The Grail*“, ни обясни структурата на нещата така, както я предаваме в момента на вас. Прологът и епилогът на настоящата книга са част именно от „*Документите Чама*“, които ние добавяме под формата на **компиляция**. Напомняме, че „*Guardians of The Grail*“ е първата част от поредицата „*Най-старата религия на света*“. Книгата, която държите в момента, е втората част от тази поредица. Направили сме компилацията така, че втората част на „*Най-старата религия на света*“ (с настоящо заглавие „*Произход и история на Империята Орион и Сириус*“) да започва и да свършва със сегменти от първата част на поредицата „*Най-старата религия на света*“ – „*Guardians of The Grail*“. Казано с други думи, втора част е „затворена“ от двете си страни със сегменти на първата. Тези включени сегменти са единствената част от „*Документите Чама*“, които имат конструкция, базирана на диалога. Всичко останало е, както казахме, речник. Настоящата книга обаче е изцяло под формата на диалог. И тъй като двете книги са поредица и респективно имат едни и същи „герои“, чрез които авторът предава знанието си, преходът между двете не се усеща, защото отрязаните и напаснати от нас късчета са в една и съща форма. Ако не беше обяснено изрично, дори нямаше да разберете, че става дума за компилация от две отделни книги. Всичко това е малко сложно за разбиране и дори излишно, защото не касае никого по никакъв начин, но предпочитаме да сме коректни и да опишем цялата структура на настоящата книга. Когато започнете да четете, сами ще видите какво се е получило от цялата работа и ще разберете по-добре описаното. Не на последно място ще прецените за себе си дали си е струвало. Въпросните факти ще бъдат напомнени още веднъж накратко под линия, когато започнете същинската книга, и така всякакво объркване ще изчезне. Всичкото това сложно жонглиране и напасване са направени с една-единствена цел – читателят да има всестранно преживяване и максимално много информация какво точно чете. Именно затова се опитваме да придадем възможно най-голяма прозрачност на нещата. Тази книга съвсем спокойно можеше да бъде издадена без този пролог и епилог. Решихме обаче да ги добавим, защото иначе историята започва от нищото (и свършва отново в него). А тя започва от нищото, защото е идейно продължение (макар и независимо като съдържание) на „*Guardians of The Grail*“. Но тъй като ние нямаме първата част от поредицата, правим, каквото можем, за да извлечем максимума. По тази причина сме извадили и най-доброто от „*Документите Чама*“ и „*LA Transcripts*“ и сме го разхвърляли из цялата книга като допълнителна информация – къде под линия, къде в следговора ни към книгата – за да получим като краен резултат нещо по-добро и различно от оригинала, надграждащо го в **пъти**.

Речникът, който ще откриете след епилога, също – подобно на този в „*Документите Тера*“ – е наше дело и е съставен за ваше улеснение, особено за онези от вас, които искат да задълбавят на лингвистично ниво. Всъщност речниците този път са два – на основните термини, използвани в книгата, и на **част** от споменатите титли на Кралицата на Орион (но не всички – компилирали сме само по-важните). Ако помните от аналогичния ни предговор към предишната книга на автора, изработването на „*Историята на Звездния старейшина и Документите Тера*“ също премина през подобен процес, за да се постигне познатият вече резултат, който беше нещо тотално различно и надградено над оригиналите. Тъй като определено смятаме, че крайният продукт бе нещо приятно за окото и интелекта, решихме да се постареем

отново. Това отне много време и забави издаването на тази книга значително, но се надяваме това, което се е получило, да ви хареса :)

Главната идея зад публикуването на настоящото заглавие е една – чрез представянето на генезиса и историята на извънземните от Орион и Сириус искаме да продължим и потвърдим вече започнатата линия на мисълта в „Документите Тера“, че моделите на развитие на двете Империи създателки са моделите на нашата мисъл като цяло в съвременността. Това поставя пътеката за изследванията, които наистина ни засягат – онези, свързани с влиянието на споменатите извънземни култури на Земята и по-дълбоките причини, поради които се инкарнираме на тази планета. В този ред на мисли логично е да използваме информацията в тази книга по възможно най-практичния и касаещ конкретно нас начин и да я съотнесем към собствената ни култура. Тя в никакъв случай не се е развила по естествен път и е привнесена в много по-голяма част, отколкото повечето хора си мислят. Това отваря пътя за наши собствени изследвания по този въпрос (които ще откриете в следговора), а някой ден се надяваме да прераснат и в самостоятелна книга (или в поредица от такива).

7. Забележки

Има много дискуссионни моменти в съдържанието на самия текст. Възможно е някои неща в книгата да ви смутят и навярно повечето от тези моменти ще откриете адресирани в следговора (другите сте свободни да изследвате сами), защото тяхното място не е тук, на тези начални страници. Затова сега ще маркираме само онези неща, които е необходимо да бъдат коментирани, **преди** да започнете да четете самия текст. Ще ги разделим на две – технически и свързани със съдържанието.

7.1 Технически забележки

Вече обяснихме колко апокрифна е настоящата книга и факта, че на практика тя съществува единствено в електронен вариант, от който бе направен и настоящият превод. Честно казано, това ни коства много усилия по няколко причини.

Първо, Робърт Морнинг Скай не е писател, а изследовател на древността. Респективно книгата е написана **стряскащо** слабо и литературната ѝ стойност е точно **нулева**. Макар да не би следвало да е проблем при въпросния тип съдържание, това си остава факт и в някои моменти **наистина** пречи. В книгата има хиляди повторения, които в някои случаи просто не можехме да избегнем, защото конструкцията на текста не го позволява. Наивизмът на самия диалог е на нивото на разговорите на шестимата индианци в „Историята на Звездния старейшина“ от първата книга – т.е. екстремен. Реакциите на главния герой са толкова неестествени и детински, че направо са опасни за психиката и вредят на процеса на осмисляне на информацията. На някои по-незначителни места, които нямат отношение към съдържанието и смисъла на текста, дори сме си позволявали да поорязваме дадени ненужни реплики, защото утежняват естествения поток на четене по безкрайно досаден начин. Това достига своя апогей в Глава VI, за което навярно ще си дадете сметка сами, когато стигнете до нея.

На второ място, преводът бе затруднен от факта, че сканираните страници на книгата са били преобразувани в текст от програма, която на моменти не е разчитала правилно някои букви. Понякога това бе очевидно, но в някои неприятни случаи замените създаваха ситуации, в които грешно разпознатите думи пасваха идеално на смисъла на въпросното изречение и грешките бяха откривани чак на трета редакция, хващайки ги изцяло на макроконтекстуално ниво. Хората, които са сканирали и обработвали текстове, разбират прекрасно създалата се ситуация.

Освен това, както и при „*Документите Тера*“, има изречения, които остават незавършени и увисват до половина във въздуха (а имаме и подозрения, че на моменти липсват цели абзаци). Това по всяка вероятност също се дължи на гореописаните причини. Тъй като не разполагаме с оригинала, няма какво да направим по въпроса и тези моменти са оставени като отбелязани с бележка под линия. По подобен начин в „*Документите Тера*“ липсваше цяла страница¹ от съдържанието. За съжаление, тук ситуацията е още по-тежка и липсва цяла глава и три приложения от оригиналната цялост на книгата. Защо те липсват в електронната версия, остава загадка. Навярно човекът, който е сканирал книгата, е нямал тези страници по някаква причина. Няма какво да направим и в този случай обаче. В настоящата версия имате завършени 6 пълни глави. От съдържанието на сканираната книга разбираме, че има и VII глава, която се казва „*Градината на АТ-ЕН*“. Отново повтаряме, че тази глава **липсва** в настоящото издание не по наша вина. Както споменахме, имаме липсващи и три приложения, които се казват съответно „*Думите на Учителя Пер*“, „*Думите на Учителя Пер – Речник*“ и „*Думите на Учителя Пер – Галактическите води*“. В първото и второто авторът навярно е направил по-пълна версия на това, което ние се опитахме да направим с нашите два речника в края на книгата, и едва ли ще има нещо по-подробно от представеното в „*Документите Чама*“ (от която, както казахме, сме извадили и добавили най-доброто към настоящото издание за вас). Не е ясно какво съдържа третото приложение. За сметка на всички липсващи неща обаче съставихме огромен следговор, който представяме на вашето внимание след втория речник. Надяваме се да откриете много интересни неща там, които да компенсират материалите, които би трябвало да са част от официалното съдържание на книгата. Ако някой ден липсващата глава и приложения биват локализирани, те ще бъдат преведени и добавени както на нашия сайт (за бъдат ползвани от всички, които четат тези редове), така и в бъдещите допечатки и издания на книгата, ако тя претърпи такива. Също така, ако някой притежава липсващите глави и приложения, ще бъдем благодарни, ако ги сподели с нас.

Отделно от всичко това поради богатството на асоциациите, играта на думи и създаването на нови думи чрез комбинирането на вече съществуващи такива някои словосъчетания в книгата са оставени в оригинал, тъй като преводът им на български език не само не би имал никакъв смисъл, но и би осакатил намеренията на автора. Ето защо те са запазени на английски език (но, разбира се, с превод и обяснение под линия) поне за тази част от публиката, която знае езика и би имала възможността да разбере тези асоциации, които за другите читатели така или иначе ще останат скрити поради естеството на ситуацията.

Повечето главни букви в текста са нарочно запазени, макар в българския език да няма такова правило. Това е направено, за да се покаже специфичното преклонение на автора към всичко извънземно (това има значение на

¹ Става дума за стр. 177 от старото българско издание (2010 г.) и стр. 29 от новото такова (2021 г.).

философско ниво лично за нас). Пряката реч отново е конструирана по начин, който да **работи за нас**, и не е нито граматически, нито синтактично правилна според книжовния български език. Така например мислите, които не са изречени на глас, а науи, са направени в *курсив*, за да бъдат по-лесно различавани. Както и в „Документите Тера“, всички титли и извънземни термини са оставени на латиница и са с **удебелен** шрифт. Освен по същинските причини за това решение (които са подробно описани в предговора на „Документите Тера“ и няма смисъл да ги преповтаряме тук), това е направено и в услуга на читателя за по-голяма нагледност и отличаване от основния текст. В оригинала тези неща липсват и са добавени от нас като преводачи.

Подчертаваме, че дългите бележки под линия съдържат **много** и интересна **допълнителна** информация за термини, които не са включени в речниците. Това е направено по три причини.

Първо, защото информацията се асимилира и попива много по-добре, бивайки подадена в момента на самия ѝ контекст – когато **пряката връзка** може да бъде направена веднага. Второ, защото в повечето случаи те са само **отправна точка**, която може да даде храна за размисъл, но няма да бъдат доразвивани в следговора, защото не са от чак такова значение. Но тъй като е хубаво да бъдат казани все под **някаква** форма, е създадена и бележката под линия. И трето, защото в противен случай речникът би станал огромен сам по себе си, а заложената от нас концепция в него е да бъде помощник – не основен текст за изучаване. **Определено** препоръчваме на хората, които вече са чели книгата на английски, да прочетат всички бележки под линия, защото те **не са** част от оригинала, събрани са парченце по парченце от други материали на автора или пък са писани и добавени **изцяло** от нас. Направили сме го така, че да обогати **значително** разбирането ви за текста. Надяваме се усилията ни да имат точно този ефект и допълнителната информация да ви е полезна :)

7.2

Забележки, свързани със съдържанието

Читателите на книгите и разработките в сайта ни знаят, че нямаме религиозно отношение към работата на Робърт. Просто информацията, която той дава, е различна от всичко друго и се самопотвърждава с времето отново и отново. Именно затова ѝ обръщаме внимание. Това не ни прави фанатици. Като многогодишни изследователи по тези въпроси можем да кажем, че по-голямата част от информацията му издържа на нашата проверка и колкото повече дълбаете в миналото ни, толкова повече ще откривате модела, който е описал той. Това обаче **не означава**, че в тезата му няма дупки. Както виждате, ние не сме преки адвокати на тази информация, макар да я издаваме. Ние сме критично настроени и търсим във всеки един момент заедно с вас. Анализираме и виждаме нейната уникалност от определена гледна точка, но виждаме и нейните слаби моменти.

Начинът, по който е написана книгата, за съжаление, не е единственият ѝ проблем. В „Историята на Звездния старейшина“ имахме очевидни съвременни добавки от страна на автора, състоящи се например в прекалената информираност на шестимата индианци за клонирането, строежа на Вселената и други подобни моменти, което е фантазмагоричен елемент, като се има предвид, че говорим за 1947 г. Това са прозрачни добавки на Морнинг Скай с цел да направи историята по-модерна и близка до човека на днешното време. Това не означава, че историята за Бек’Ти не се е случила. Означава просто, че Робърт

е избрал да поукаси случката. Удачно и коректно ли е спрямо нас, читателите – нека всеки да прецени сам за себе си.

Аналогът на всичко това в настоящата книга е **цялата** I-ва глава, която по личното ни мнение е най-слабата от всички (макар някои моменти от нея да правят изключение) и по всяка вероятност е **напълно** дело на автора. Тънкият момент е, че именно тя може да създаде неприятно първо впечатление за текста, а това би било погрешно. По съдържание I-ва глава много прилича на учебник по биология за 8-и клас и дарвинизмът в нея идва в повече. Вариациите около въпросната информация са коментирани по-подробно в следговора.

Друг спорен момент, който със сигурност ще направи впечатление на интелигентния читател, е свързан с въпроса за орионския език и изведената му взаимовръзка с английския. Тук се налага да отворим малка скоба, която ще се разпростира и в точка **8**.

Книгата ще ви даде изцяло ново разбиране за значението на думите – за тяхната мощ, същина и резонанс през времето. Думите са ключова част от „сюжета“ на изложението, и особено от съдържанието на III-та глава, която е и най-силната от цялата книга. От тази глава например ще разберете **огромната** разлика между титла и име – нещо, което по принцип създава големи обърквания у читателя. Ще дадем пример от „Документите Тера“, защото навярно сте запознати с нея и по-този начин илюстрацията ще бъде по-красноречива и близка до вас.

Помните ли каменоделците? Малките гущери, изпратени от Кралицата да помагат в делата и поддръжката на контрол на **ЕН-ЛИЛ** върху Ериду? Те се казвали **НЕН-Т**. Те били издигнати в ранг от **ЕН-ЛИЛ** и после отново – от **РА**. Те били безкрайно лоялни и покорни. Без никакви въпроси, тотално посветени на волята на Кралицата (която била да се подчиняват на **ЕН-ЛИЛ**). Но онези от тях, които били издигнати в чин и имали роля в администрацията, се наричали **SHET-I**, което било **титла**. Точно както „орфей“ е **титла**, а не име на единствен човек. Разбирате разликата, нали? Титлата е **SHET-I**, но **името** на техния вид е **НЕН-Т**. Неразбирането на тези въпроси дава като плод много грешни интерпретации в сравнителната митология, тъкувайки едно и също „нещо“ или някого като различни индивидуалности, докато то е едно и също, с много имена по различни причини. Настоящата книга дава много далечна перспектива именно в тази посока и стига до невероятни подробности точно в описанието на **разликата** между двете категории. Защото разбирането за думите е от **първостепенно** значение за хората, които дълбаят сериозно в изследването на **извънземните институции на Земята** и езотеричната плоскост като цяло.

Повечето от въпросните думи са изведени главно от езика и йероглифите на Древен Египет. Както знаете, този език и прилежащото му писмо продължават да удивляват много учени и до днес. Загадка е как той се е появил изведнъж **от нищото** със завършен синтаксис, граматика и, очевидно, без видим предшественик, от който да произлиза. Наравно с шумерския Морнинг Скай обръща внимание главно на египетския език заради неговата древност и в същото време достъпност в съвременността. Като цяло можем да направим **грубото** твърдение, че шумерският език е по-близък до сирианския, а египетският – до орионския, с условието, че тази уговорка варира по различни причини при различни обстоятелства. И тъй като настоящата книга разглежда най-вече генезиса на Империята Орион, ползваните думи са извеждани най-често от египетски език.

Това, което на пръв поглед може да се стори неправдоподобно на читателя, е, че авторът прави директни връзки между орионския и английския език. Т.е. той дава дадена дума на орионски и показва, че тя е същата в съвременния английски, показвайки по този начин произхода ѝ. Възниква **съвсем валидният въпрос** как това може да бъде адекватен подход, като се има предвид, че едно такова сравнение няма видими логически взаимовръзки. Английският е сравнително млад език и преди той да се формира, светът е говорел на стотици други езици. Откъде накъде ще се прави сравнение между нещо, което е на милиарди години, и нещо, което в най-добрия случай е на не повече от 10 века, прескачайки по този начин цели цивилизации? Погледнато линейно, очевидно, има логическа дупка. Защо не се правят сравнения с по-ранни езици, които евентуално биха били по-добро отражение на този модел, ако той изобщо съществува извън главата на автора?

Истината е, че в „Документите Чама“ Морнинг Скай всъщност **прави** такива сравнения между много езици и **доказва** общи модели.¹ За да отговорим по-сериозно и подробно на този безспорно интересен въпрос обаче, неизменно трябва малко да вдигнем летвата и да добавим подалечната перспектива към картината, без която **няма как** да добием пълно разбиране за нещата...

8.

Философска и езотерична перспектива

За да започнем да разбираме взаимовръзката между езици, толкова отдалечени във времето, може би на първо място трябва да разберем... самото време. А то, както знаете, е на практика илюзия, характерна за трета плътност, и тече субективно в честотния диапазон на физическата реалност. Как ще минава времето за дадено съзнание, зависи изцяло от мисловния модел на това съзнание. Животът е научил всеки един от нас, че когато се чувстваме добре в компанията на някого, часовете летят. Когато сме потиснати и сме някъде, където не желаем да бъдем, часовете ни се струват като „векове“ и дори сме създали съответните изрази за подобни ситуации в езика и културата си.

Сега си представете как тече „времето“ за извънземно съзнание, което изживява **един-единствен** физически живот в продължение на милиони години, запазвайки всичките си спомени през тези еони, и всеки път, когато то се „ражда“ отново за поредните няколко милиона години, **пак** запазва тези спомени. Съпоставете го с нашите 70 години средна продължителност на живот – всеки път започвайки „отначало“ при поредната инкарнация (казано линейно). Не е трудно да си дадем сметка, че времето за такова извънземно съз(н)/(д)ание със сигурност е **различна величина** и на фона на цялото едни 1000 години (например) могат да бъдат смислово равнозначни на нашата концепция и времево разбиране за „вчера“.

Ако вярваме на шумерските летописи, концепцията за „*shar*“ изразява една година от тяхното време. Еквивалентът на това, което ние наричаме „една година тяхно време“, е равно на 36 000 земни години. Т.е., ако по космическите шумерски летописи (оставени от Империята Сириус), **АНУ** е управлявал 116 години (произволен и хипотетичен пример), можете сами да сметнете за какво става въпрос.

¹ Официалните лингвистични принципи, които правят възможно идентифицирането на тези общи модели, са изведени след края на книгата, преди двата речника, в Приложение 1.

Задръжете тази мисъл за момент.

За следващия етап на нашето обяснение ще използваме метафора от поредицата „Дюн“ на Франк Хърбърт – творба, която по всичко личи, че има **много** общо с локалната галактическа история и основните играчи в нея (надяваме се един ден да имаме възможността и времето да анализираме подробно тези гениални книги). Там се описва как Мисионария Протектива¹ подготвя примитивните култури за пристигането на поробващата сила, като ги обучава в митовете, легендите и традициите, които да обработят народа. Сами разбирате, че това е наистина **ключово** при колонизирането на една планета – да грабнете съзнанието на местните същества на много първично ниво. Всъщност, ако се замислим, ще разберем, че това е **най-важното умение на света**, чрез което в голяма степен той бива управляван и до днес, а именно **умението да разкажеш една история**. Нещо, което човешкото съзнание на определено интелектуално ниво възприема като мит, легенда или приказка (фантастика), извънземното съзнание би проектирало точно под тази форма не за друго, а защото величината на събитията, съпоставена с величината на **нашите** личности, представлява **именно легенда**. А възрастта на тази история, съпоставена с времевата продължителност на нашите животи, я превръща **в мит**. А тази реална история е точно толкова поучителна, колкото всяка приказка. И всъщност от творческо, всеотдайно и естетическо чувство и в стремежа си да предаде истината най-точно, един извънземен посланик би ни запознал именно с приказката за научнофантастична „легенда“. А хората, които получават това знание (най-често това са шаманите на дадена (не)земна култура), не са преминали през нашето специфично възпитание и възгледи и за тях това са директни разкази за самата истина (което отчасти е вярно). Тази истина/мит ще носи **специфичния** отпечатък на конкретната извънземна култура със специфичните мисловни модели (макар и пречупени през човешките), детайли, подробности, орнаментика – като цяло – пълния ѝ антураж. Ярък, популярен и общоизвестен на всички ни пример са догоните в Африка. Изучете тяхната култура и ще откриете, че те са **изцяло** обусловени като мислене, вярвания и традиции от контакта, който са имали с фракция на Империята Сириус! **Безусловно**. А сега променете мащаба и си представете планетата ни като голямо племе със своите вярвания, традиции и ритуално поведение, проектирано в социален мащаб. **Няма съществена разлика**.

Нещо повече. Нека използваме вариация на един пример от съдържанието на самата книга, като го украсим малко, за да стане „по-жив“; нека го издигнем в съзнанието си до хипотетична реална ситуация, да кажем, отпреди 10 000 години, за да видим по-добре как работят нещата на ниво конкретика.

Един от ловците на племето губи ръката си при битка със саблезъб тигър. В същото време от небесата „случайно“ каца величествен и сребрист космически

¹ Мисионария Протектива и Панополия Профетикус са двете имена на една институция, която се занимава с изработването на митове и религии за културно манипулиране на т. нар. „примитивни райони във Вселената“. Самата институция е само една част от Бин Джебърит – женска школа за умствено и физическо развитие, еквивалент на джедаите в „*Междувъзвездни войни*“. Всички във вселената на „Дюн“ се наричат „хора“, така че формациите и фракциите са най-вече политически образувания, а не расови. Поради затвореността си обаче и здравата кастова система те след време се консолидират и започват все повече да се отличават едни от други физически, както и по всички други характеристики. Бин-джебъритките например се отличават с изваяни черти, защото основната им доктрина е манипулирането, опазването и експериментирането с човешкия генофонд чрез естествени методи (селектирано размножаване както между техните редици, така и между политическите сили, народи и планети, които манипулират чрез различните си инструменти).

кораб. От него излизат различно изглеждащи същества с ефирни дрехи. **Толкова** различни от всичко познато, че моментално приковават вниманието на местното племе. Те прибират ранения воин „точно навреме“ и впоследствие го връщат здрав и читав на другарите му. За какви ще помислите въпросните същества? Разбира се, че за богове. Технологично настроените раси (каквито Империите Орион и Сириус **определено са**) обичат да ходят на „примитивни“ и не-технологично ориентирани светове, за да се правят на богове, отнемайки волята на местната популация, която започва да ги боготвори. Това е начинът, по който се е случвало завоеването на много цивилизации. Извънземните се показват тук и там с лъскавата си технология, която прилича на магия и която им придава полубожествен статут, докато местните възклициват с „Ооо!“ и „Ааа!“ пред „чудесата“ им. Дори не е нужно насилие. Местната култура **автоматично** ще започне да боготвори и да се подчинява на „боговете“. Също толкова автоматично те ще започнат да им придават качества, които **те самите смятат**, че всеки бог притежава – универсална мъдрост, знание, справедливост, доброта и т.н. Тук има тънък момент: това не са непременно качества, които въпросните „богове“ притежават и проявяват. Това са **представите** на племето, които според тях вървят ръка за ръка с **идеала** за божественост, защото чудесата (манифестацията) и идеалът (вътрешното богатство) най-често са две неразделни концепции за невинното съзнание. Онова, което е „нещо повече от човек“, онова, което е бог, влиза в изцяло друга категория според човешкото съзнание. Това обаче **не е така** в реалността. Това е единият механизъм, по който се създават легенди. Мислете за него като за по-висша версия на предизборна политическа агитация или пропаганда, която да постели пътя за разгръщането на дадени идеи. Излекуването на война може да не е продиктувано от благородни чувства, а от намерения, които трябва да бъдат търсени много по-далеч от конкретната разиграла се ситуация. Например засяване на нова религия.

Легендите могат да имат много конотации, вътрешно заложили полярности и интереси в себе си. Това зависи от случая. А митовете посяват условията за насаждането на дадена култура. А дадената култура в крайна сметка е резултатът от сблъсъка на двата типа мисловен модел – човешкия и извънземния (създавайки нов, общ, който всъщност е стар, защото **е извънземният**, но завладяната култура не разбира това). С **времето** тази култура отлежава, защото трябва да ферментира, за да стане годна по **нов начин**. Време, което, казахме, е много кратко за въпросните същества, но **безкрайно дълго** от наша гледна точка.

С минаването на това време въпросната култура вярва, че създава своя собствена цивилизация. Най-добрият роб е този, който не знае, че е роб, и вярва, че е свободен. **Безспорно** тази цивилизация ще премине през дадени етапи, някои от тях напълно различни от културата майка. Но тази цивилизация е **обусловена априори**. Тя смята, че има избор, **но е изначално ситуирана в шаблон**. Тя **неизменно** ще се върне към **образеца** и ще формира система със заложените в него ценности, защото не познава друго. Манифестацията на ценностите и вярванията, възплътени в ядрото, е неизбежна. И когато образецът се превърне в **модел за подражание на планетарно ниво** (не без външни подбутвания в „правилната посока“), приближава време за жътва. **Така се отглеждат цели планети и реколти от раси и съзнания**. Така се прави от милиарди години. И макар тук да представяме **твърде опростена версия** на този процес (в действителност той е доста по-комплексен и многопластов), можете да придобиете доста добра представа за неговата генерална същност.

В този ред на мисли завръщането на „боговете“ (все под някаква форма) е **неизбежно** в даден момент. Инвазията е заложена още на ниво „проект“ и освен ако нещо **радикално** не се промени в галактиката, тази инвазия ще се случи.¹ Дали утре, или след 1000 години – тя ще се случи. Като прибавим и факта, че всичко това е заложено предварително на ДНК равнище, можете да придобиете много по-ясна представа за ставащото на планетата Земя днес. Което пък ни връща на вече коментираното от предишните страници.

Нашата култура е **тяхната** култура в процес на разгръщане. А тя винаги върви с прилежащия си език **поне** под **някаква** форма. Когато говорим за архетипното формиране на даден език на тази конкретна планета, трябва

¹ Когато разсъждаваме по тези въпроси, трябва да имаме предвид, че понастоящем Земята е в сектор от галактиката, който се намира под Тъмен контрол. Има сектори, които се намират под Светъл контрол, и в тези места Тъмните са в роаята, която Светлите имат тук – на догонващи. Цикличността на галактическата Игра (която ще продължи още **много** дълго, след като локалната Игра на Земята е приключила) предполага смяна на властта **все в някакъв момент** (което вече е ставало няколко пъти), когато Светлите ще наложат своята собствена версия на диктатура. Когато теглим чертата, ще видим, че тази диктатура не е по-различна от настоящата на Тъмните, само поляритетът ще е сменен, но ограниченията за Духа, пречици на неговата еволюция, ще са от същия тип. И тъй като в контекста на Източника **всеки един** възможен вариант се разиграва в паралелни реалности, то успехът на Светлите е валидно преживяване, което **се случва някъде**. Просто към настоящата ситуация в **тази** реалност закотвянето на този сценарий остава по-скоро на теоретично ниво, отколкото на реалистично. Всичко това, разбира се, важи, ако гледаме на планетата като на цяло и приемаме, че тя е под ексклузивен Тъмен или Светъл контрол (а това **никога** не е така на 100% дори на Земята). Възможно е например определени нейни части да са под различна „шапка“ и да формират респективно Светла и Тъмна полярност. Дори в момента има доста кътчета на планетата, които могат да бъдат определени по-скоро като „Светли“, макар това да е доста субективно като понятие, защото „забраните“ при т. нар. „Светли“ са не по-малки от тези при Тъмните. Всеки, който ги нарушава, е считан за престъпник и от друга гледна точка Светлите всъщност са „Тъмни“, защото в системата, която поддържат, елементарни „привилегии“ и възможности за избор, характерни за Тъмните общества, ще бъдат табу (за илюстрация – пушене, пиене, филми на ужасите, хазарт, „неприлични“ дрехи, порнография, консумация на месо и т.н....). Елементарен пример: в една ислямска държава има забрана да се слуша западна поп музика именно защото тя влияе доста негативно и зомбира населението (нещо, което е безспорен факт). Страната е малка, има ресурси, перфектна социална система, хората имат всичко необходимо да живеят, дори съществуват луксове – подаряват се апартаменти на всеки роден и оженил се за местна жена или мъж. Никой няма право обаче да пие и една глътка вино поради религиозни догми и ред други „нормални“ от друга гледна точка причини. От една страна, някой може да каже: да, това е прекрасно, те са Светли, грижат се населението да не е зомбирано и да има всичко необходимо, мъдро предпазвайки ги от пороците. От друга страна, това общество е промито в друга посока и всяка критика срещу нея ще се приеме на нож, защото, колкото и Светла да е една структура, тя няма да остави своите поданици да правят каквото си поискат и да са свободни, а ще ги принуди да се борят за определени каузи. Личният избор на душата да преживее онова, което пожелае, отново липсва, но в лицето на другата крайност. От трета страна, и този им живот е илюзия, понеже във всеки момент всяка по-силна държава може да ги съсипе (защото те не са военно обезпечени), а и са зависими от това да продават ресурси и стоки на „другите“, което не ги прави независими от тях, т.е. те са част от шаблона. Имаме и друг класически пример в лицето на, както го наричат, „стерилния Сингапур“. Читателят може да проучи законите в тази държава сам, за да разбере за какво говорим. В *„Подземните тайни на румънския сфинкс“* също бе предложена версия, че ще има отделни територии, на които ще бъде разигран по-скоро Светъл сценарий (колкото и условен да бъде той), а на много други места ще има разруха. Другият вариант е пълна доминация само на едната Полярност (като по-вероятна е Тъмната). Подобна диктатура обаче лесно да бъде преобладавана в „Светла“. На едни по-скоро ще им хареса, защото ще е близка до тяхната представа за „справедливост“, докато за други ще е форма на фашизъм. Съответно всички, които се борят против нея, ще се наричат „Тъмни“. Ако има и от двата типа територии, ще има някакъв относителен „баланс“, що се отнася до поляритета. Това обаче може да стане само ако конкретната територия е икономически и военно независима от останалите и наистина може да определя сама своите порядки, и дори да реши да се изолира от останалия свят, ако е необходимо. За подобни сценарии се говори в статията *„Експериментът на д-р Уамбах с проекции в бъдещето“* (която можете да откриете на сайта на Издателството, в секция „Езотерика“). Там е описано формирането на подобни общества с откровени „антиутопични“ структури, които живеят паралелно.

да сме наясно, че това **не е** естествен процес, оставен на случайността, а в схемата имаме като основни играчи преобладаващото извънземно съзнание и генетика. Наше вътрешно убеждение е, че английският неслучайно се формира като световен език. Това е заложено на ниво „Игра“ и на него може да се гледа метафорично като на устройство с часовников механизъм, оставено някъде преди хиляди години, което неизменно ще се активира в даден момент, затваряйки смисловия кръг. Това не значи, че английският е орионски език, но **определено означава**, че стечението на обстоятелствата на архетипно ниво не е случайно и ни дава да разберем как нашата реалност се формира от глобалния мисловен модел и тип доминиращо съзнание, което е отражение на много специфичен шаблон. Това е **преди всичко** енергиен процес и принадлежи на света на езотериката, а не на лингвистиката, затова няма как да бъде приет и разбран от всички, но английският език е избран умишлено да бъде световен, защото най-добре се извежда от орионския.¹ Колкото и нелепо да звучи като взето само по себе си твърдение, фактът, че този език се промотира, бивайки вече неизменна част от всекидневната ни култура, не е случаен и в това има извънземна връзка.² Защо се прави това? Защото, когато тези същества се върнат официално, те ще искат робите им да разбират техните команди на **техния** език. Струва ли ви се абсурдно? Струва ли ви се като сценарий от някой филм? Помислете пак. Това е възможно най-логичният резултат от една ферментация – да получиш желанния краен продукт. Ферментацията е колкото изкуствен, толкова и естествен процес. Изкуствен, защото вие предварително създавате условията за нея, но естествен, защото в процеса ѝ са въввлечени естествени сили. Ето по **този начин** се създават вратички в правилата на Играта.

Както се казва и в самата книга (а тук ще перифразирам), когато си дадете **реална** (а не въображаема) сметка за **немислимо огромния мащаб** на нещата, ще разберете кристално ясно, че системите, които са били използвани и наложени на другите завладени от Империята Орион светове, са същите, които са били развивани и рафинирани в период на милиарди години на техните родни планети. А чудото една система да работи в продължение на милиарди години се заключава в това, че тя поддържа ядро от правила и институции, които са **на практика непроменяеми**. Евентуално ще откриете, че едно правило, един закон, един метод на управление и дори **думите**, които се използват, са почти едни и същи и в други светове... Те ще съществуват **в почти същата форма**, позволявайки само малки локални адаптации; ще бъдат прилагани в действие по почти същия начин, а думите... особено **ключовите**, ще бъдат – отново – на практика непроменяеми. Под „ключови думи“ тук се имат предвид тези, използвани в институциите, които са точно копие на административните извънземни стожери – данъчната, социалната, финансовата, съдебната и военната система.

Сега... Вземете цялата тази каша и я увеличете по сложност минимум 50 пъти! Защо? Защото върху Земята има историческо, мета- и ДНК влияние от страна най-малко на 50 извънземни раси! Както самият Робърт

¹ Друг език, който обаче е **директно** извънземен, е иврит. Еврейската азбука е извънземен компютърен език за програмиране, какъвто е C++ на Земята например (аналогията е за тези, които могат да я разберат). Ето защо в оригиналната Тора могат да бъдат открити зависимости, и дори кодове за минали и бъдещи събития – защото те са заложени на програмно ниво.

² С всичко това искаме да кажем, че не смятаме директното сравнение между орионския и английския език от страна на автора за нелепо, а го намираме за **много закономерно**. Отделно от това **няма спор**, че Морнинг Скай се опитва да донаглася някои неща така, че да паснат на собствените му теории, но това не означава, че цялостната идея е грешна.

пояснява относно собствените си материали и както самите ние сме писали в допълненията си към „Документите Тера“, това, което се опитваме да направим с тези книги, е **поне малко** да изясним **основната** сюжетна линия около двата **най-значителни играча** в галактиката ни и да покажем какво **огромно** влияние са оказали те на днешната ни култура. Защото Орион и Сириус се появяват като абсолютно **доминантен фактор** във всичките ни исторически хроники и легенди. Защото ние сме една колония. В процес на ферментация. Това обаче **не означава**, че на Земята е нямало други играчи. Имайте предвид, че говорим за минимум 50 раси, **оказали влияние!** Не просто 50 раси, които са присъствали на шоуто! Всяка от тези 50 раси е участвала по свои **собствени** причини. Някои са били тук да манипулират, други са били тук да „помогнат“ (много малко от тях и по свой собствен начин, който не е съобразен с човешкия духовен път), други са били просто търговци, четвърти са били тук, за да експлоатират планетата. Отвъд тези 50 има такива, които просто наблюдават, защото експериментът, случващ се тук, им е интересен; други минават, както се казва, „просто да презаредят с гориво“, а даже има и случайни туристи (това не е шега).

И по средата на всичко това сме ние, хората... опитващи се да разберат какво става... смятайки, че като имаме един детайл, имаме голямата картина. **Но дори не се доближаваме.** И в интерес на истината – не е нужно.

И тъй като се намираме в точка **8**, която засяга духовната перспектива на нещата (която от страна на автора липсва отново и в тази книга), ще кажем, че нашите Висши Азове имат всичката тази информация предварително и са **наясно** с нея. На ниво висше съзнание ние нямаме проблем с течащия в момента процес, защото сме били наясно с него още когато сме решили да откликнем на предизвикателството. Това обаче не е причина, бивайки в тяло, да бъдем **невежи** за случващото се, да бягаме от него и да го отричаме. Изкривявания от рода на „да спасим света и хората“ след придобиването на тази информация също не водят до особен резултат. Играта, която се играе тук, евентуално ще научи повечето от нас как да възвърнем собствената си сила (преминавайки отвъд дуалността и респективно съществуването във вечен конфликт със себе си) и да си спомним кои наистина сме (жокер: **ние не сме нашето тяло**).

Тази книга няма да ви помогне в постигането на последните две, защото този Път е чисто индивидуален и за него няма рецепти. Тази книга обаче ще ви даде много добра илюстрация на най-старите модели на поведение в галактиката, които ще ви отдалечат от този Път.

А това вече не е малко.

9. **Заключителни думи**

Макар в „Произход и история на Империята Орион и Сириус“ да не се говори пряко за Земята, тя ни подсказва достатъчно по други начини, че не съществува конспирация за завземане на света. Това е процес, който отдавна е завършен, още с неговото започване, а онова, което преживяваме в момента, е неговото разгръщане и постепенно проявление.

Нилс Бор има много сполучлива мисъл по въпроса за допълнителността, за която ние предпочитаме да мислим като за „природата на истината“.

Той казва:

„Истина е твърдение, чиято противоположност е невярно твърдение. Дълбоката истина обаче е твърдение, чиято противоположност е друга дълбока истина“. Като пример за две противоположни твърдения, които съдържат едновременно дълбока истина, той сочи „Има Бог и няма Бог“.

Робърт Морнинг Скай адресира този въпрос по друг начин:

„Истината е като мечката. Дали е благородно създание на природата и любим плюшен образ, който децата обичат повече от всичко, или е кръвожаден звяр, който ще ви разкъса на парченца, ако му обърнете гръб? Отговорът, разбира се, е, че е и двете“.

Ще имаме още една среща заедно в края на книгата, а засега ви пожелаваме приятно и ползотворно четене :)

Издателство „Паралелна Реалност“